

SISYFOS

Cílem Českého klubu skeptiků SISYFOS je šíření vědeckých poznatků a nezkreslených informací. Zkoumáme sporné jevy a vystupujeme proti pseudovědeckým názorům. Pomáháme chránit spotřebitele před nabídkou podvodných služeb, pomůcek a přístrojů. Podporujeme kritické myšlení a zdravou pochybovačnost. Naším členem se může stát každý, kdo dává přednost rozumu před vírou v zázraky.

SYNDROM „VÁLKY V ZÁLIVU“

Jiří Heřt

Ve 4. čísle Zpravodaje SISYFOS referoval doc. Pekárek o pražské konferenci, která se zabývala tzv. elektromagnetickou hypersenzitivitou, a na toto téma měl v únoru na našem večeru v AV přednášku. Ukázal, že jde nejen o etiologicky zajímavou psychogenní záležitost, ale o závažný společenský problém.

EMG hypersenzitivita však není případ výjimečný. V posledních desetiletích bylo popsáno několik takových syndromů, např. mnohočetná chemická alergie, totální alergický syndrom, syndrom nemocného domu a pod. Ale snad největších a vysloveně epidemických rozměrů dosáhl tzv. syndrom Války v zálivu. Jeho existence vyvolala bouřlivé diskuse v USA i jinde a spor dosud neutichá. Případ je to zajímavý nejen z medicínského a psychologického hlediska, ale i z pohledu sociologického, ekonomického i politického a ukazuje, jakých rozměrů může masová hysterie dosáhnout.

Válku z r.1991 vyprovokoval útok iráckých vojsk proti Kuvajtu. Proti Iráku tehdy byly nasazeny spojenecké armády s největší účastí vojáků USA. Válka v Perském zálivu vypukla 24. února a končila neuvěřitelně rychlým zhroucením iráckých armád 28. února. Vlastní boje netrvaly déle než 100 hodin. Boje skončily, ztrát bylo minimum (200-300 včetně úrazů), neobjevily se žádné infekční choroby, žádné otravy, nikdo si nestěžoval. Armády se brzy z větší části vrátily do vlasti. Po několika měsících se objevily mezi americkými vojáky první neurčité příznaky, které se začaly přičítat

Z OBSAHU

Syndrom války v zálivu (J. Heřt)	...1
Rozhovor s A. Sarmou (překlad M. Urban)	...3
O změnách struktury vody (M. Kutílek)	...4
Spolupráce léčitele a lékaře (J.Hrachovec)	...5
Panorama (překlad M. Urban)	... 6
Duchové a kvantová mechanika (Č. Zlatník)	...7
Sbohem zdravý rozum (M. Petrásek)	...8
Sochař hvězdou esoterického nebe (Č. Zlatník)	...9
Miluj svůj život a nakupuj (V. Nosková)	...12
Jak jsme se mýlili - ve věštění (V. Nosková)	...14
Z druhého břehu (o tachyonech)	...14

následkům války a které postupně narůstaly a zachvacovaly stále větší počet vojáků. V popředí příznaků byly únavnost, slabost, poruchy koncentrace, paměti, spánku, oční potíže, kloubní a svalové bolesti a řada jiných. Spektrum potíží bylo u všech postižených podobné, ale neodpovídalo žádné běžné chorobě. Choroba se šířila dále, narušovala i život rodin, takže onemocněly i ženy, později i děti i někteří lékaři. K rychlému rozvoji nemoci přispělo i to, že nová masová choroba, způsobená válkou, zpětně zvyšovala význam i nebezpečnost války a hrdinství amerických vojáků. Okamžitě se jí proto ujala média. Nemoc dosáhla masového výskytu. Počet nemocných v r.1994 byl 14.000, v r. 2000 dosáhl 80.000. Tajemná choroba byla pojmenována jako Gulf-war syndrom. O existenci nové choroby nikdo nepochyboval, v USA byla záhy uznána jako válečné postižení a začaly se vyplácet značné kompenzace, které v r.2000 dosáhly celkově 20 miliard dolarů.

Intenzivně se začalo pátrat po konkrétní příčině choroby. Nejprve se uvažovalo o otravě bojovými plyny ze skupiny organofosfátů, které zasahují aktivitu enzymu cholinesterázy. Laboratorně se však nepodařilo postižení enzymu prokázat, příznaky neodpovídaly postižení, jak je např. známe z otravy sarinem v Japonsku po akci sekty Óm-širikjó. Irácká vojska organofosfáty nepoužila a jejich minimální množství, které prokázala vlastně jen jediná, česká jednotka, bylo možno přisoudit ekologickému znečištění z doby, kdy Irák těmito zbraněmi disponoval. Druhou možností byla infekce, jenže postižení neodpovídalo žádné známé chorobě, dále se uvažovalo o oslabení vojáků po očkování proti antraxu, o vlivu obohaceného uranu, který byl součástí hlavic protipancéřové munice, o pesticidech, a jiných kancerogenech, o otravě plyny z hořících ropných polí. Tuto poslední teorii hájila např. i naše dnešní ministryně zdravotnictví.

Intenzivní výzkum však nevedl k žádným pozitivním výsledkům. V r.1996 proto byla zřízena speciální vyšetřovací jednotka, v r.2000 byla pověřena vyhodnocením Národní výzkumná rada. Příčinu choroby se však nepodařilo objasnit, všechny uvažované faktory byly vyloučeny. Občas se proto vyskytl názor, že nejde o chorobu, ale o psychogenní následky války, o poststresový syndrom. Takové vyjádření však bylo považováno za urážku vojáků a jejich vlastenectví, některým kritikům bylo i vyhrožováno. Vytvořila se silná vojenská i civilní lobby, obhajující existenci choroby, a stejný názor přijali politici. Zprávy vědců nebyly akceptovány, vláda a vědci byli obviňováni ze spiknutí a ze lži, požadují se další částky na výzkum, v očích veřejnosti choroba dále existuje a vysoké sumy za odškodnění se vyplácejí dodnes.

Taková je situace přesto, že argumentů proti představě, že jde o skutečnou chorobu, je řada. Především každá choroba musí mít svou specifickou příčinu, svůj typický průběh i obraz. U tohoto syndromu však příčina zjištěna nebyla, obraz je nespecifický, průběh anomální. Neprokázala se ani jedna z předpokládaných příčin a existuje řada logických argumentů proti představě o objektivní příčině choroby. Jak to, že se potíže objevily až po několika měsících nebo letech? Jak to, že byla primárně postižena převážně americká armáda, a to bez ohledu na to, kde který voják v době bojů působil? V USA bylo postiženo celkem 12% vojáků, Kanadanů jen 3,3%, Britů 1,9%. Francouzské vojsko, izraelská, kuvajtská ani irácká armáda postiženy touto chorobou nebyly. Proč? Civilní obyvatelstvo obou zemí rovněž ne. To vše naznačuje, že je nutno hledat příčinu potíží jinde.

Případ je nepochybně typickým příkladem psychogenních potíží. V medicíně je mnoho nemocí, kde psychika hraje důležitou nebo dokonce jedinou roli při vzniku choroby, ať už jsou to neurčitě neurózy nebo astma, žaludeční vřed, fibromyalgie nebo chronický únavový syndrom. Primární příčinou jsou nejruznější pracovní nebo domácí konflikty, které vyvolávají dlouhodobý stres, úzkost a deprese, které vyústí nejprve do psychických, později somatických potíží. Objektivně se zpravidla nenajde žádné poškození, příznaky jsou subjektivní, nespecifické. Všechny tyto choroby se objevují jednotlivě a pacienti se od společnosti spíše izolují. Syndrom Války v zálivu, podobně jako EMG hypersenzitivita, se však zásadně liší tím, že choroba je vyvolána strachem z nějakého konkrétního faktoru zevního prostředí a že má masový, epidemický průběh. To je dáno tím, že postižené osoby jsou vystaveny podobným podmínkám, žijí ve stejném prostředí, ve stejném EMG poli, byli ve stejné válce, patří do stejné komunity, jsou duševně homogenní. To, že jsou postiženy jen některé osoby se vysvětluje jednak vrozenou dispozicí nebo tím, že jde o osobu vystavenou silnějším stresorům. Psychický stres má nepochybně nocebový efekt a vede nejprve k psychickým potížím, zprvu neurčitým, ale jakmile je choroba pojmenována, „ustavena“, vyřčena její příčina

a veřejně popsán její obraz, nemocní si své potíže tomuto obrazu přizpůsobují. Jak vývoj takové choroby probíhá, ukazuje naše jednoduché schéma (obr...). Záhy se choroba jednotlivců rozšíří do populace. Jakmile totiž někdo vysloví myšlenku, že jeho potíže mají souvislost s nějakým faktorem zevního prostředí, další osoby v jeho nejbližším a pak vzdálenějším okolí kopírují jeho příznaky, „infikují se“. A jakmile se tématu zmocní média, je o epidemický průběh postaráno. Zejména tehdy, když osoby mají ze získané choroby nějaký prospěch. Buď společenský – choroba je důkazem jejich válečného hrdinství – nebo finanční. Pochyby o existenci skutečné nemoci vyvolají nejen odpor a nespokojenost pacientů, ale i celé veřejnosti, když jde o podezření, že příčinou je nějaký nebezpečný prvek technické civilizace (EMG, radiace, chemikálie, válka). Pseudoekologické organizace se s chutí přidávají, média mají vhodné téma, a politici, kteří mají stále v dohledu příští volby, ustupují.

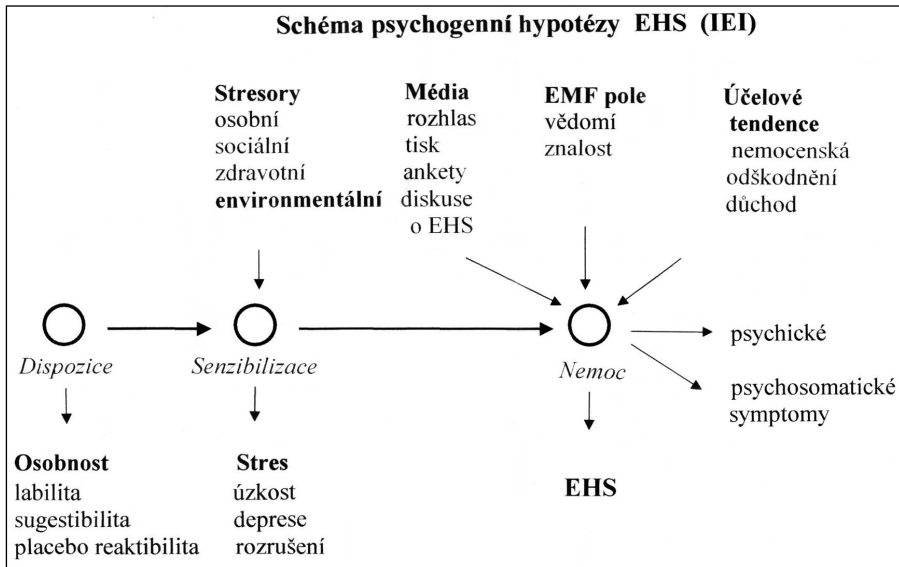
Gulf-war syndrom se tak zařadil do rámce epidemických civilizačních chorob, vyvolaných v podstatě strachem z nějakého faktoru zevního prostředí. Dnes je označujeme termínem idiopatická environmentální intolerance. Syndrom „války v zálivu“ se nás sice přímo nedotýká, elektromagnetická hypersenzitivita, kterou doc. Pekárek nazval elektrofóbií, k nám zatím ve větším rozsahu nepronikla, ale jsou tu jiné, podobné iracionální epidemické projevy. Je to strach z mobilních telefonů, v Rakousku strach z Temelínské atomové elektrárny, před deseti lety vyvolal strach z jedovatého ovzduší v pánevní severočeské oblasti téměř hromadný odchod rodin z kraje, dnes se šíří strach z geneticky modifikovaných potravin a zdá se, že i strach z globálního oteplování je přehnaný. Všechny tyto společenské projevy mají podobnou příčinu a mohou vyvolat skutečnou epidemickou chorobu a vést k závažným společenským důsledkům.

Technická civilizace samozřejmě výrazně mění životní prostředí, a intenzivní výzkum a předcházení škodlivým důsledkům je nutností. Jenže všechna možná rizika musí být posuzována racionálně. To je úlohou vědy a také my, skeptici, bychom měli přispět k reálnému posuzování takových rizik a k předcházení panice a hysterii. Dnes už také víme, jak se má postupovat v případech, kdy přece jen veřejnost podlehně nějaké idiopatické environmentální chorobě. Nekonečné výzkumy a pátrání po příčině takové choroby nemají smyslu, psychogenní příčina je nesporná. Vyplácet trvale vysoké odškodnění je jen potvrzením choroby a jistě i důvodem pro její účelové trvání. Symptomatická léčba medikamenty nepomáhá. Zdá se, že jediné rozumnou je taková terapie, která postihne příčinu

potíží, a takovou je kognitivně behaviorální terapie, která vysvětlí postiženému skutečný význam domněle rizikového faktoru, vysvětlí mu podstatu jeho choroby a vede ho k aktivnímu zdravému životnímu postojí.

S použitím článku E. Habermann a H.-S. Krämer: „Das Golfkriegs-Syndrom“ v časopise Skeptiker 1/14: 4-13, 2001

Schéma psychogenní hypotézy EHS (IEI)

MOŽNOSTI SKEPTICKÉHO NAZÍRÁNÍ NÁBOŽENSTVÍ

Rozhovor s Armandeo Sarmou

Z internetových stránek německých skeptiků (www.gwup.de) vybral a přeložil Milan Urban

Otázky kladl: Gunnar Schedel, šéfredaktor časopisu MIZ (Materialien und Informationen zur Zeit)

Odpovídal: Armandeo Sarma (čelný představitel německé skeptické organizace GWUP)

Je tomu již 20 let, co se Společnost pro vědecké zkoumání paravěd (Gesellschaft zur wissenschaftlichen Untersuchung von Parawissenschaften = GWUP) zabývá objasňováním květů iracionality. Jako součást mezinárodního skeptického hnutí se členové GWUP na svých výročních konferencích, ve workshopech, výzkumných projektech a v časopise Skeptiker (časopis GWUP, pozn. překl.) kriticky zabývají „mimořádnými tvrzeními“. Zaměřují se převážně na oblast esoteriky a pseudovědy. Názory na to, zda má být též náboženství předmětem zájmu GWUP, jsou mezi členy různé. Na jaře 2004 se o této otázce v rámci GWUP uskutečnila obšírná, dílem vášnivá mailová debata. Při příležitosti skeptické konference ve Würzburgu kladl Gunnar Schedel otázky na toto téma zástupci GWUP Armandeo Sarmovi.

MIZ: Diskuze o tom, zda a do jaké míry patří náboženství do oblasti zájmu GWUP, není nová. Po několika letech vždy znovu vzplane. Co bylo tentokrát příčinou?

Armandeo Sarma: Příčina je vždy stejná: Někteří členové se domnívají, že GWUP určitá témata pomíjí jen proto, že patří do oblasti náboženství, resp. protože si GWUP nechce zadat s náboženskými organizacemi. Tak tomu bylo i tentokrát a následovala poněkud vzrušená diskuze. V roce 1997 jsme k otázce, jak se GWUP v rámci své činnosti dívá na náboženství, uspořádali seminář a vypracovali podrobné stanovisko. Pro většinu členů tím bylo téma vyjasněno. Zřejmě ale opět vznikla potřeba diskuze a jsou-li otevřené otázky, musejí být zodpovězeny. Využijeme této diskuze k tomu, abychom naše stanovisko znovu vysvětlili a upřesnili.

MIZ: Jak lze současné stanovisko GWUP k této otázce popsat?

Armandeo Sarma: Všemi tématy se zásadně zabýváme stejně – nezávisle na tom, mají-li nálepku náboženství nebo ne. Zkoumáme, analyzujeme a hodnotíme všechno, pokud to patří do oblasti zájmu GWUP. V minulosti jsme napadli náboženská tvrzení tehdy, když si činila nárok na vědeckost. Tak to ostatně dělají i jiné skeptické organizace na celém světě. Zde bych jmenoval spor evoluce s kreacionismem, který sice v Německu nehraje téměř žádnou roli, ale v USA má velký význam. Nebo otázka pravosti turínského plátna či zprávy o plačících sochách svatých a jiných zázracích. Přirozeně se zabýváme též tvrzeními, že lze člověka lépe léčit s pomocí nějakých náboženských vlivů. To vše lze vědecky posoudit a proto to patří do pracovní náplně GWUP. Na druhou stranu jsou náboženská témata, která jsou principiálně vědecky ověřitelná, ale GWUP pro ně nemá v dané době nikoho kompetentního, kdo by se jimi zabýval. K nim patří např. otázky, zda všechny dopisy apoštola Pavla psal skutečně Pavel, nebo zda Ježíš skutečně žil nebo ne. Pokud se GWUP chce veřejně k nějakému tématu vyjádřit, musí mít k tomu odborníky, abychom nejen vyjádřili názor, ale také podali odborně fundovanou informaci.

MIZ: Víím, že ve Skeptikerovi lze pravidelně nalézt zprávy o zázračných léčitelích v klasickém smyslu slova, ale nemohu si vzpomenout na žádný příspěvek o charismatických léčitelích, jakým je např. Reinhard Bonnke a Konsorten. Je to tím, že se

na ně v současné době nikdo nezaměřil, nebo se dělají rozdíly...

Armandeo Sarma: Pokud někdo tvrdí, že došlo k vyléčení, patří to do naší pracovní náplně a nezávisí na tom, zda mělo jít o vlivy křesťanské, hinduistické nebo jakékoli jiné. Tvrzení, že určitými prostředky lze léčit, lze empiricky ověřit. Jestliže se přesto určitými postupy nebo konkrétními osobami nezabýváme, může být opravdu příčinou skutečnost, že se tím dosud nikdo nezabýval.

MIZ: Vedle empiricky ověřitelných tvrzení jsou ale také případy jaksi „na hranici“. Mám na mysli Berta Hellingera. Ten sice patří do psycho-scény, podstatnou součástí jeho autority je však odvolávání se na Boha. Není kritika Hellingera a jeho metody neúplná, když není přinejmenším zpochybněno jeho tvrzení, že komunikace s Bohem za účelem léčení pacientů je možná?

Armandeo Sarma: I tento případ mi připadá zcela jasný. Tvrzení o léčení vlivem onoho světa na tento svět i jiná podobná tvrzení jsou témata pro GWUP, protože jsou vědeckými metodami ověřitelná. O hranici bych zde tedy nemluvil. Jedno je jisté – pouhá skutečnost, že to či ono tvrzení má nálepku „náboženství“ nebo „esoterika“ není důvodem pro ani proti tomu, abychom se jím zabývali. Samozřejmě nemůžeme zaujímat stanoviska ke všem fenoménům, které patří do naší zájmové sféry. GWUP musí neustále brát ohled na to, že je brána vážně, pokud už se nějakou otázkou zabývá. Při výběru tvrzení, která budou testována, hrají roli i pragmatická hlediska, například jak dalece je nějaká víra vůbec rozšířena a je-li pro společnost významná.

MIZ: Podle jakých kritérií mohou být od sebe oddělena tvrzení, která lze vědecky zkoumat a základní náboženská tvrzení, stojící mimo racionální diskuzi?

Armandeo Sarma: Klasický případ toho, čím se nezabýváme, je otázka: „Existuje Bůh nebo neexistuje“? Obtíže začínají již tím, že předmět není jasně definován. Neboť kdybychom např. pod pojmem Boha rozuměli dnes platné přírodní zákony, mohl by být přijatelný i pro některé naše členy, kteří se jinak považují za ateisty. Už jen proto není taková otázka tím, co můžeme našimi metodami ověřovat.

MIZ: Lze tedy nějak určit tuto hranici?

Armandeo Sarma: Když někdo řekne, že Bůh působí na tento svět bez ohledu na přírodní zákony, které jsou ověřitelné, pak by to bylo téma pro vědu a tím i principiálně téma pro GWUP. Hranice stojí a padá s vědeckou ověřitelností.

MIZ: Vysvětlování světa resp. jednotlivých fenoménů pomocí materialistických idejí ničí všechny mýty, ať už jde o mýty esoterické, náboženské nebo světské. Ať už je vztah GWUP k náboženství jakýkoliv, přispívá GWUP podle mého názoru k sekularizaci myšlení. Kdo ve skeptickém myšlení našel zálibu, využije této schopnosti dříve či později ve všech možných oblastech a většinou i u náboženství. Ať GWUP chce nebo ne: má v tomto ohledu podvatrný dlouhodobý účinek...

Armandeo Sarma: Jaký dlouhodobý účinek budeme mít, nemůžeme předvídat, to ukáže budoucnost. Neomezovat kritické myšlení jen na paranormální fenomény ovšem patří k cílům GWUP. K jakým dlouhodobým závěrům ale jednotliví členové dospějí, záleží na nich. Řekl bych, že mnoho skeptiků, ať mužů nebo žen, přenáší tato kritéria, tento racionální pohled na věci do jiných oblastí, ať už je to náboženství nebo politika

ka v nejširším slova smyslu. K tomuto účinku by tedy mohlo dojít. Na druhé straně musíme vidět, že uvnitř GWUP jsou i členové, kteří svá náboženská přesvědčení oddělují od materialistického hodnocení světa. Mohu-li vyslovit prognózu, určitě budou i v budoucnu lidé, kteří na jedné straně budou členy nějakého náboženského společenství a na druhé straně budou stoprocentně prosazovat cíle GWUP. Proti dlouhodobým podvratným účinkům totiž působí účinné „obrané mechanismy“ nebo schopnost jednotlivých lidí oddělit tyto „světy“.

MIZ: GWUP se dosud vyznačovala především osvětovou činností a jakousi „ochranou spotřebitele“. Nyní se zdá, že se do Evropy „přelila“ diskuze o tématu, který má v USA ode dávna velký význam – o evoluci a kreacionismu. V Itálii byla dokonce na krátký čas na základních a středních školách vyškrtána výuka evoluční teorie z učebních plánů. Teprve po mohutných protestech byla do nich opět zařazena. Reagovala by GWUP na politické rovině, kdyby i v Německu chtěly konzervativní síly evoluční teorii z učebních plánů odstranit?

Armando Sarma: Italští skeptici tak učinili. Ihned iniciovali podpisovou akci a zmobilizovali vědce ze všech oborů. Naše

reakce by přirozeně závisela na okolnostech, ale v každém případě by byly takové snahy pro GWUP varovným signálem a důvodem k okamžitému jednání. V takových případech platí: Postavit se na odpor ihned je nejučinnější. Srovnání s USA ukazuje, jak je důležité, nepodceňovat situaci. Tak jako my občas debaty o kreacionismu komentujeme s posměchem, smáli se američtí skeptici před 15 lety nám v Evropě, jak se takzvanou alternativní medicínou necháváme klamat. V Americe to tehdy nehrálo vůbec žádnou roli. A ta přesprávilná jistota asi přispěla k tomu, že nikdo ani nezapozoroval, jak v USA pomocí reklamní kampaně a šikovné marketingové strategie vznikl trh pro alternativní medicínu, takže dnes už v tomto ohledu není téměř žádný rozdíl mezi USA a Evropou. Ze zkušeností mezinárodního skeptického hnutí jsme vyvodili závěry a myslím, že máme podíl na tom, že se v Německu kreacionismus nerozšířil. Kdyby někdy došlo ke zpochybňování evoluční teorie na německých školách, museli bychom okamžitě proti tomu vystoupit. Jak jsem již uvedl, italští skeptici to učinili a měli úspěch.

MIZ: Mnohokrát děkuji za rozhovor.

O ZÁZRAČNÝCH ZMĚNÁCH STRUKTURY VODY

Miroslav Kutílek

Jsmo zaplavováni novými, ale i obnovovanými starými zaručenými metodami, kterými se upraví voda do zázračných vlastností. Propaguje se pí voda, magnetická úprava vody, stále je živá homeopatická teorie o paměti vody, kdy si voda zapamatuje na hodně dlouho, jaký byl v ní kdysi rozpuštěný lék nebo bylinkový odvar. Zředitím se účinnost nejen zachovala, ale dokonce zesílila. Proti tomu všemu je živá voda z pohádek úplným žabařem. Jak je to s tou úpravou struktury vody nebo s pamětí vody doopravdy? Obvykle se pletou dvě charakteristiky vody dohromady, a to vlastnost jedné molekuly a skupinové chování velkého počtu molekul. Vodní molekula se chová jako čtyřstěn (tetraedr), na dvou vrcholcích se projevuje kladný náboj, na dalších dvou vrcholcích záporný náboj. Vodní molekula má tedy polární charakter. Vodík se chová v molekule jako trochu nevěrný manžel, který si potrpí na zálety k sousedce. Vodík ponechává většinu své vazebné energie na spojení s kyslíkem své molekuly, menší část své vazebné energie uplatňuje mimo „svůj zákonný stav“, tedy na kyslík sousední molekuly. Pomocí vodíkové vazby se tyto čtyřstěny navzájem propojují. To je vlastnost jedné molekuly.

U skupinového chování molekul vznikají vlivem vodíkových vazeb malinké mikroledovce, klastry, které nemůžeme vidět ani sebelepším mikroskopem. V jednom klastru je přibližně 50 až 60 molekul vody, vše závisí především na teplotě. Prostorovou mřížku klastru si můžeme představit jako krásnou prostorovou stavbu podobnou lešení, kde trubkami si znázorníme vazebné síly mezi molekulami, tedy vodíkové můstky a klouby tohoto lešení nám představují jednotlivé molekuly vody. Uspořádání molekul vody v těchto klastrech je podobné jako v ledu, proto můžeme mluvit o mikroledovcích. V ledu rozeznáváme různé typy prostorových mřížek, ale v čisté vodě je jeden nejčastější typ. Přibližně 60 až 75 % molekul vody je takto svázáno do mikroledovců, zbytek je hlavně volná voda, ale i v té dochází k propojování několika málo molekul. Opět vše závisí hlavně na teplotě, u vysokých koncentrací rozpuštěných látek má vliv také chemické složení rozpuštěné látky. Klastry mají velice krátký život, existují po dobu několika pikosekund, pak se rozpadnou a hned se seskupují do no-

vých klastrů spolu s molekulami původně volné vody, a tak v každém okamžiku má každá molekula vody větší pravděpodobnost, že bude v tomto okamžiku vázaná v klastru a menší pravděpodobnost, že se bude vyskytovat jako volná molekula. Mluví se o mžikovém trvání klastrů - mikroledovců. Tento dynamický charakter struktury vody neumožňuje ani žádnou paměť vody. Až při velmi vysokých koncentracích některých rozpuštěných látek dochází k určitým změnám ve struktuře vody, ale takové koncentrace se nikdy nevyskytují u vodovodní vody. Když se koncentrace roztoku ve vodě sníží ředěním, voda se okamžitě vrací ke svému mžikajícímu uspořádání v mikroledovcích. Proto voda nemůže mít žádnou paměť na látku, které v ní byly dříve rozpuštěné. Proto jsou nepodložené úvahy homeopatů o postupném ředění roztoků a o tom, že se léčivý účinek dokonce tímto ředěním zesiluje.

Žádná filtrace, ani průchod běžným magnetickým polem nemůže změnit základní strukturní uspořádání vody v mžikajících mikroledovcích - klastrech. Kdyby se podařilo zrušit klastrové uspořádání, tak by led tál přibližně při minus 90 stupních C a voda by se vařila při teplotě hluboko pod 0 C. A to by nesvědčilo ani nám, ani kytkám, místo různých roztoků v našem nebo rostlinném těle by byly bubliny vodní páry. Okamžitě bychom umírali a rostliny by usychaly. Žádné úpravy pomocí nejmodernějších, ale technicky nepopsaných filtrů nám neposkytnou vodu, která by nám nahradila klasickou výživu, nebo by zvýšila úrodu.

V našem těle, v rostlinách, nebo v často uváděné placentě není žádná čistá voda, ale jedná se o roztoky, suspenze, hydroxyly vázané složitými vazbami. Když se nám podaří odtud vodu vyčlenit, je to zase naše známá voda se mžikajícími klastry.

Experimentátoři, na které se prodejci zázračných filtrů, magnetických zařízení a homeopatických ne-roztoků často odvolávají, by měli svá měření a teorie opublikovat v mezinárodních žurnálech a podrobit veřejné vědecké diskusi. Bez tohoto kroku se jedná jen o nezávazné zvanění, které bují na tom, že věda je otevřená a o detailním uspořádání molekul ve struktuře vody se stále ještě diskutuje v odborných žurnálech.

SPOLUPRÁCE LÉČITELE A LÉKAŘE - TREND MODERNÍ DOBY

Josef Hrachovec

převzato z Neviditelného psa (4. 9. 2004)

Někteří lidé věří lékařům a nevěří léčitelům a mají pro to své dobré důvody. Jiní lidé naopak nevěří lékařům a věří léčitelům a mají pro to také své dobré důvody. Nicméně panuje jakési obecné přesvědčení o tom, že každý člověk věří buď jednomu nebo druhému.

Dnešní postmoderní doba tohleto ale překonala. Tenhle článek je o tom, jak kouzelně spolu může žít v symbióze lékař a léčitel.

Jsem rentgenolog. To je profese, která dnes už zahrnuje nejenom klasický „rentgen“, ale třeba ultrazvukové vyšetření, počítačovou tomografii atd. atd. Obecně řečeno, každý z těchto přístrojů je vlastně specializovaný počítač. (Co dneska není počítač? I videorekordér a automatická pračka jsou víc počítače než cokoli jiného.) V tomto případě vstupem počítače je lidské tělo a výstupem monitor s velejemným a velepřesným obrazem nemocných i zdravých orgánů. Ve virtuální realitě můžete prolézat střevem, změřit rychlost proudu v nějaké tepně, aniž ji vidíte a aniž do ní cokoli strčíte, můžete zobrazit tkáň jater často mnohem přesněji, než když ji patolog vidí rozřezanou při pitvě atd. atd.

Nejmodernější medicína je tedy v tomto případě reprezentována superpočítačem v ceně řádově milionů korun, který je v lidském těle schopen změřit každý chlup. Superpočítač je doplněn cvičenou opicí, tedy lékařem s diplomem a x lety praxe, který je schopen podle údajů na monitoru zjistit, že máte žlučové kameny (například), kolik jich máte, jak jsou velké, jestli jsou kulaté nebo hranaté a jestli leží na sobě nebo za sebou.

Jestliže pacient není spokojen s tím, jak ho léčí klasická medicína, jde za léčitелеm. Léčitel je člověk, který se živil nejdříve jako jeřábík a potom byl na invalidním důchodě, ale objevil v sobě magickou moc. Je schopen se na vás podívat a přesně určit, co vám je, a také vás toho bezbolestně zbavit. Na rozdíl od cvičené opice u monitoru on nepotřebuje ani techniku, ani vědomosti. Také nemá žádný lékařský diplom a ten mu proto nemůže být odebrán, ať udělá cokoli.

A protože veřejné mínění je na jeho straně a protože navíc je seznámen s kultem voodoo, rozmyslí si každý lékař dvakrát, než před pacientem řekne proti léčiteli něco špatného. Minimálně by riskoval žalobu pro pomluvu. A tak dochází k té výše zmíněné symbióze vědecké medicíny a magie.

Dovolím si odcitovat zcela autentický rozhovor. Lékařka volá rentgenologovi a objednává svého pacienta na vyšetření v mimořádném akutním termínu.

„On byl u léčitele a ten viděl na vnitřní stěně močového měchýře drobný bělavý výrůstek asi 3mm. Tak bych potřebovala, kdybyste se na to podíval ultrazvukem.“

„A jak viděl? Byl na endoskopii?“ (Endoskopie je, když se cvičená opice dívá optickým zařízením zavedeným do těla.)

„Ne, nebyl na endoskopii. Viděl to ale ten léčitel.“

„Jak to viděl?“

„No, VIDĚL.“

Konečně pochopíte, že se jedná o vnitřní zrak daný všem léčitelům. Stejným způsobem viděla Libuše Prahu. Zajímavé je, že léčitelé jsou schopni vnitřním zrakem popsat i takové detaily, jako je barva nebo velikost v milimetrech.

Ještě zajímavější je, že vize léčitele je pro obvodní lékařku stejný důvod k odbornému vyšetření jako každý jiný. Když

má někdo krev v moči, pošle se na ultrazvuk ledvin. Když léčitel „vidí“ něco bělavého a velkého tři milimetry v místech, která jsou normálnímu smrtelníku skryta, je to ekvivalent laboratorního nálezu, a jako takový je ho třeba také prověřit. To ale v žádném případě neznamená, že by obvodní lékařka byla blbá. Ona má jenom strach. Pokud by pacienta s jeho řečmi o léčiteli vyhodila a následně by se ukázalo, že měl nedej bože pravdu, bude znemožněna na celý život. To riziko prostě za to nestojí. Takže se pacient pošle na vyšetření. Nebo léčitel přejede kolem pacienta virgulem a ta se pohne u jeho kolena. Druhý den jde pacient na rentgen. Na žádanku se nenapíše „pozitivní virgulový příznak“, ale „bolest v koleně“ nebo něco takového, aby to tak nevypadalo.

Na rentgenu není na koleně nic, nebo tam může být velký nález. Proč ne. Nutno spravedlivě podotknout, že i lidé věřící léčitelům uznávají objektivnost nálezu podaného „mašinou“. V případě, že vidí svůj orgán na snímku, netvrdí, že léčitel měl pravdu i tak a že stroj se mýlí. Mýlit se eventuálně může pouze cvičená opice, která nález špatně interpretovala.

Na druhé straně ale se pacienti na léčitele nikdy nezlobí, ať udělá cokoli.

Jistý léčitel u nás se živil tím, že vkládáním rukou odstraňoval pacientům žlučkové kameny. Vybudoval si v tomto směru ohromnou pověst, které vůbec neublížilo to, že kámen ze žlučníku za celou dobu neodstranil ani jeden. Vím to zcela jistě, protože na malém městě jiný ultrazvuk nebyl. U několika případů jsem měl osobně tu čest, že jsem pacientovi nejprve ve žlučníku kameny objevil, pacient pak vyhledal léčitele a po nějakém tom měsíci ke mně přišel zpátky, abych posoudil výsledky jeho léčby. Objednal ho zcela legálně jeho obvodní lékař a také zcela otevřeně mluvil o tom, že jde o kontrolu po léčbě u léčitele. Ani pacient se neskrýval s tím, že byl u léčitele a teď se jde podívat, jak to dopadlo. Dopadlo to tak, že kameny ve žlučníku byly, jak jinak.

„Jak vám ty kameny odstraňoval?“

„Držel mě za ruce a díval se mi do očí. Cítil jsem, jak do mě vstupuje teplo. Pak řekl, že můžu jít, že kameny se ztratí.“

„Co jste mu za to dal?“

Otázka je položena neutrálním tónem, nesmí z ní být cítit posměch. Musíte být úzkostlivě zdvořilí, aby na vás nepřišla stížnost.

„Za každou návštěvu pětistovku.“

To máme šest sezení, dohromady za tři tisíce. A on vám to řekne zcela bezelstně, i když vaší práce si necení ani tolik, aby vám přinesl kafe - ne že by to člověk od něho chtěl.

„Budete s tím něco dělat?“

„A s čím jako?“

Kdyby ho o tři tisíce ošidili v supermarketu, asi by jim tam rozbil pokladnu. Ale teď se na mě dívá pomněnkově modrýma očima. „A co bych s tím jako měl dělat? Prostě se to nepovedlo.“ Bože, kéž jsem léčitелеm !

Ediční poznámka: Existence léčitelů nemá oporu v zákonech. Noviny o nich přesto píšou jako o zajímavých dobrodincích. Oni sami se neobávají veřejně vystupovat, dělat si reklamu. Jejich profese neexistuje, nemusí tedy platit daně. Když na ně poškození podají trestní oznámení, policie případ odloží, protože jim „neprokázala zlý úmysl“, viz kauza Vaňák. Kdo rozmotá to klubko pokrytectví a neschopnosti?

Antroposofie na dětské klinice v Darmstadtu

Od začátku roku 2004 nabízí lékař Dr. Michael Seefried na Dětské klinice princezny Margarety v Darmstadtu antroposofickou ambulantní léčbu. Podporován je soukromými nadacemi. Seefried, „vystudovaný lékař, který své moderní školní znalosti medicíny rozšířil o antroposofické poznatky člověka a přírody“ (sdělení kliniky) nevidí rozpor mezi ezoterickou naukou Rudolfa Steinera a vědeckou medicinou. Steinerovu nauku považuje za rozšíření medicíny vědecké. Vedle psychosociální léčby na vědeckém základě mají být nabízeny „antroposoficko-homeopatické léky“, ačkoliv pro jejich účinnost nejsou žádné přesvědčivé vědecké důkazy.

Darmstadtské dětské kliniky jsou od podzimu 2003 fakultními nemocnicemi frankfurtské University J.W. Goetheho. Primář Dr. Bernhard Lettgen přivítal zřízení antroposofické ambulance jako „doplňk léčebné péče dětí a mládeže na jihu Hessenska“ ke „školní medicíně, sociální pediatrii a psychosomatice“.

Astrologové zakládají akademii

Několik známých hvězdoporců se sdružilo, aby se znovu pokusili dát astrologii vědecký nátěr. Podle sdělení „Astrologické akademie“ se rozhodli založit „Německou akademii pro astrologii“ (DAA). Ta má nabízet státem uznané astrologické vzdělání, zahrnující všechny oblasti vědění, důležité pro tento obor. Dosud není obor astrologie na žádné německé státní vysoké škole. I v případě doktorské práce francouzské astroložky Elisabet Teisserové, týkající se sociologických aspektů astrologie, vyjádřili kritici obavy, že novopečená doktorka zneužije svoji práci k propagaci astrologie. Mnozí vědci vyzvali tehdy v písemném protestu tehdejšího francouzského ministra školství Jack Langa, aby vymohl neuznání doktorského titulu, neboť práce nespĺňuje vědecké požadavky, a aby tak nepřímou zabránil uznání astrologie, která již v roce 1666 byla z pařížské vysoké školy Sorbonne vypovězena. Zakladatelé DAA však na podzim 2004 plánují začít s výukou.

TCM dostane universitní roucho

Takzvaná Tradiční čínská medicína (TCM) se v Rakousku velmi rozšířila a budí u konzumentů velký zájem. Nyní ustoupilo ministerstvo školství nátlaku vídeňské „Akademie TCM“ a povolilo její přeměnu na soukromou universitu. Ačkoliv akademie dosud neprováděla žádný výzkum, je tato instituce již dlouho nejdražším vzdělávacím místem pro TCM. Nabízí diplomy pro maséry a maséry-léčitele, porodní báby a fyzioterapeuty, jakož i bakalářské a magisterské studium akupunktury a farmakologie. Od roku 2005 bude možné ukončit studium s titulem „Dr.sin.med.“. Předpokladem pro přijetí je ale šestisemestrové studium „západní“ medicíny.

Ceremoniál feng-shui způsobil požár domu

„Zdravé bydlení“, - to je typický příslib těch, kteří nabízejí feng-shui. Tvrdí, že pomocí čínské nauky o zdraví umějí vytvořit prostředí pro bydlení a práci, které podporuje zdraví. Ale rituál feng-shui, který prováděly tři ženy v bavorském Kauferingu, byl životu nebezpečný. Nepozorným zacházením s ohněm během rituálu způsobil požár poloviny dvojdomku, ve kterém bydlely. Dvacet požárníků se čtyřmi auty požár zlikvidovalo a příznivkyňe feng-shui zachránilo. Jak později

sdělila kriminální policie, pokoušely se fanyňky feng-shui odstranit domněle „staré zátěže“ domu pomocí kouře ze směsi glauberovy soli, himálajské soli a vinného lihu. Před touto procedurou prosily ženy dobré duchy, aby dům otevřenými okny a dveřmi přechodně opustili. Při magickém rituálu část hořlavé směsi rozspaly, a oheň se proto rychle rozšířil a zničil část domu. Kromě toho se ženy kouřem přiotrávily a musely být převezeny do nemocnice. Vzniklá škoda byla vyčíslena částkou 100.000,- eur. Když se zjistilo, co bylo příčinou požáru, byly ženy obviněny ze způsobení požáru z nedbalosti.

Pozor na přípravky na zhubnutí z Číny!

Kdo si chce pomocí přípravků na zhubnutí vylepšit postavu, neměl by nekriticky sahat k exotickým přípravkům. Spotřebitelská centrála v Severním Porýní – Westfálsku sdělila, že některé přípravky na potlačení chuti k jídlu mohou způsobit nemoc. Tak je tomu např. u údajně čistě rostlinného preparátu jménem Shubao-slimming Capsules, který obsahuje nedeklarovanou účinnou látku nitroso-fenfluramin, která může vyvolat akutní selhání ledvin. Kvůli vedlejším účinkům jako onemocnění srdečních chlopní a vysoký tlak v plicích byla tato chuť potlačující látka již v roce 1997 stažena z oběhu. V Asii je v souvislosti s touto látkou známo 160 případů onemocnění a 5 případů úmrtí. Britské úřady se domnívají, že i jiné přípravky obsahují škodlivé látky. Konkrétně varují před těmito přípravky: Chaso, Keep Fit Lin, Ma zin Dol, Onshido, QI-AN ER, Qing Zi Su, Quian Er, SB Slimming Capsules, Shuaojiafejiaolang Slim 10, Xian Zi Su Jian Fei Jiao, Xin Xue Kang Jiao Naing a Yuzhitang Jian Fei Jiao Nang. Konzumentům uvedených přípravků se doporučuje obrátit se na svého lékaře.

Specialista na rakovinu kritizuje prince Charlese

Známý specialista na rakovinu, emeritní profesor chirurgie profesor Michael Baum z University College London veřejně vyčínil britskému následníku trůnu princovi Charlesovi (55), protože propagoval neprůkazné metody pro léčení rakoviny jako účinné. Profesor Baum obvinil prince ve veřejném dopisu, zveřejněném v British Medical Journal, ze zneužití moci s tím, že princ medicíně nerozumí.

Slabost prince Charlese pro alternativní medicínu je známá. Důvodem pro kritiku profesora Bauma bylo královské doporučení, zveřejněné v létě 2004, léčit rakovinu výplachem střev, při kterém se má do výplachové vody přidávat káva (viz níže) a šťáva z karotky. Léčení těmito střevními výplachy si v minulosti vyžádalo již více obětí.

Pozn.: Výplach střev (Colon-Hydro-Therapie – C.H.T. nebo též Kaffee-Einlauf) je druh výplachu, při kterém se vyplachuje tlusté střevo v celé jeho délce, v sérii 10-12 sezení. Výplach se provádí pomocí dvou trubic, vtokové a výtokové, zavedených do konečníku a utěsněných tak, aby se zabránilo zápachu při proceduře. Při C.H.T. se někdy do výplachové vody přidává káva, rostlinné výtažky nebo jiné látky. Je doporučována u četných neduhů, např. při migréně, rakovině, revmatismu, ale především se mají výplachem ze střev odstranit toxické látky, vzniklé bakteriálním rozkladem potravy. Zatímco v některých případech je potřeba výplachu klysmatu, tedy výplachu dolní části tlustého střeva odůvodněná (před operací, rentgenovém vyšetření a porodem), není pro používání

C.H.T. žádný důvod. Protože střevní bakterie žijí v symbióze s člověkem, t.zn. jsou pro něj prospěšné, působí radikální čisticí procedury jako C.H.T. spíše negativně. Mohou vést k životu nebezpečným poruchám krevního oběhu, k selhání ledvin a pod. Zvláště to platí v případě přídatku kávy nebo jiných látek do výplachové vody. Často se C.H.T. doporučuje při chronické zácpě. V tomto případě se ovšem žádoucího účinku dosáhne lépe výživou bohatou na balastní látky a pohybem. Zdravotní pojišťovny v Německu výkony C.H.T nehradí.

„Šamanka“ odsouzena

Protože prodávala neúčinné prostředky proti astmatu a křečovým žilám, byla televizní 46-letá věštkyně Annita Daigleová odsouzena za porušování zákona o léčitelích k peněžitě pokutě 6300,- eur. Jedna zaměstnankyně správy města Euskirchen koupila za 200,- eur u věštkyně, známé z pořadů vysíláče Neun-Live, bylinkovou tinkturu a objednala „strom života“ za 1000,- eur, který ale dle žalobkyně nebyl nikdy dodán. A když tato zkusila „elixír pro dobré zdraví“, přiložený zdarma, udělalo se jí špatně.

Neun-Live se mezitím od věštkyně, která podle vlastních slov umí číst budoucnost z bylinek, distancoval. Mluvíci tohoto vysíláče Sylke Zeidlerová sdělila, že Daigleová již nebude do studia zvána.

Zakladatel „nové medicíny“ zatčen ve Španělsku

Tři roky vězení, tak zněl rozsudek odvolacího soudu v Chambery proti Ryke Geerd Hamerovi. Soud shledal německého zázračného lékaře vinným z podvodu a spoluúčasti na ilegálním vykonávání lékařské praxe. Obviněný sám se procesu nezúčastnil. Již před čtyřmi léty byl 68-letý Hamer odsouzen v nepřítomnosti k 18 měsícům vězení s podmínkou na 9 měsíců. Samozvaný zázračný lékař byl 9. září zatčen v jihošpanělské Malaze a má být předán do Francie.

Hamer svojí „novou medicínou“ zastupuje spornou teorii o vzniku nemocí a mnoho nemocných rakovinou odradil od nutného léčení. V Německu byla Hamerovi již v roce 1986 zakázána lékařská praxe. Smutně známým se stal aférou kolem rakovinou nemocné holčičky Olivie, jejíž rodiče na Hamerovu radu nedovolili její léčení. Jen soudní rozhodnutí pomohlo tehdy děvčátko zachránit.

DUCHOVÉ A KVANTOVÁ MECHANIKA

Čeněk Zlatník

Zamyšlení nad knihou Jaromíra Kozáka: Spiritismus – zapomenutá významná kapitola českých dějin. Emitent, Praha 2003, 861 s.

Podle Kozákovy knihy doprovází spiritismus lidstvo od samého úsvitu dějin. Již pravěcí šamani si náramně rozuměli s duchy, kteří pomáhali lovcům lovit, sběračům sbírat a vůbec lidem přečkávat těžké doby. Časem se stal spiritismus základem náboženství a vlastně veškerého duchovna. Pouze spiritisticky lze plně pochopit významné momenty světových i českých dějin. S ohledem na spiritismus je záhodno je revidovat. Bez spiritismu by ani nebylo dovršeno české národní obrození. Český spiritismus má původ již ve starověku (zlomový měl být rok 1628 před Kristem!), ale na veřejnost vystupuje až počátkem 80. let 19. století. Základnou jeho následného skvělého rozmachu bylo lidové duchovní hnutí v severních Čechách. V meziválečné době se odhaduje počet našich spiritistů na 800 tisíc. Do skrytu se spiritismus navrácí v době nacistické okupace a definitivně v roce 1948, po vypuknutí jakéhosi záhadného vnitřního nesváru, synchronního s komunistickým pučem. (Je zajímavé číst, jak spiritismus tehdy nechtěně napomohl komunistům k moci tím, že propagoval bezmajetkovou společnost. Pomatení občané volili v roce 1946 komunisty, přičemž měli na mysli ideje hlášané spiritisty. Fatální omyl!)

Kozákova rozsáhlá kniha vyhlídí poněkud neutříděně, jakoby autor, nebyv nijak omezován, uveřejňoval vše jen trochu vhodné, co mu přišlo do ruky - dobové fotografie, četné mediální kresby, řezby i písma, písně, divadelní hry, spolkové písemné dokumenty, magické rituály, osobní svědectví... Kniha rozhodně stojí alespoň za prolistování, je dokladem zajímavého kulturně náboženského fenoménu, který u nás rychle upadá do totálního zapomenutí.

Dílo pojednává převážně o českých spiritistech, a to s uznáním, ba s obdivem! Byli prý příkladnými občany, jejich vysoký morální kredit byl obecně respektován. (S těmi německými to už tak slavné nebylo.) Byli to první organizovaní odpůrci alkoholismu, kouření, hazardních her a nadměrného požívání masa. Jak potřební by byli v dnešní upadlé době!

Autor knihy odmítá chápat české spiritisty jako pouhé ducha-

ře - náboženské fanatiky odtržené od reality. Takto zkreslovali spiritismus jeho zavilí odpůrci v čele se spisovatelem Antalem Staškem s jeho románovou trilogií „Blouznivci našich hor“. Mezi odpůrci spiritismu patřili církevní hodnostáři, žel i někteří okultisté a samozřejmě, k duchovním fenoménům permanentně hluší, materialisté.

Při listování knihou zaujmou skeptického čtenáře fotografie levitujících stolků a materializovaných duchů. Jak se paranormální fenomény mohly dostat na světločivnou vrstvu skleněných fotografických desek, když je podvod, díky vysoké morálce spiritistů, vyloučen? (Pokud budete mít knihu v ruce, nepřehlédněte s. 477- 491, kde je uveřejněno plné znění odborně vyhlížejícího článku J.A.Vrátka již z roku 1853, trefně nazvaného „O pomykání těles.“ Tenhle článek rozhodně potěší každého zájemce o psychokinezi.) Zajímavé jsou rovněž mediální a automatické kresby, zejména ty, které jasnovidně zachycují průběhy dávných bitev, vegetací hýřící krajiny na Venuši či na Marsu nebo technická díla obyvatel těchto planet. Jak si to má užaslý čtenář srovnat v mysli?

Vysvětlení mohou být různá. Pro nás skeptiky ze Sisyfa je pozoruhodné Kozákovy vysvětlování fenoménů spiritismu odkazem na moderní vědu, zvláště na kvantovou mechaniku. Považme, že kniha „*patrně poprvé vysvětluje mechanismus mediálního spojení na základě moderní holistické fyziky.*“ To už je co říci! Na adresu zastánců zkostnatělé tradiční vědy zřejmě míří autorova slova:

„*Tito jedinci vytrvale popírají existenci takových jevů nejen ze setrvačnosti myšlení, ale i proto, že mnohým z nich jsou dražší jejich teorie než fakta. Zde nejde o spiritismus, ale o spor dvou pohledů na svět: mechanistický a holistický. Zastánci mechanistického pohledu jej již dávno prohráli, neboť výsledky bádání na poli fyziky a dalších vědních oborů dávno dokázaly, že příroda funguje na základě holistického principu a mechanický že je pouze příliš zjednodušujícím, a tím i silně zavádějícím přístupem.*“

Že nerozumíte? Kozák naštěstí zařazuje kapitolu „Teorie mechanismu spiritistického spojení“, kde vše trpělivě vysvětluje. Především tu píše:

„Zbývá tedy otázka, zda to, čemu spiritisté věřili a čemu se věnovali, bylo pouhou iluzí, anebo se zakládalo na pravdě. Částečně jsme na ni již dostali odpověď v tom, že čeští spiritisté ve své víře nebyli dogmatictí, nýbrž psychické projevy v rámci svých možností zkoumali, často s pozoruhodnou kritičností, a od mediálních projevů očekávali poučení, nikoli zábavu“. V jejich době však nebylo exaktní vysvětlení možné. Dnes je tomu jinak:

„Bod obratu nastal v okamžiku, kdy se objevily první nesmělé pokusy vysvětlit psychické jevy na základě kvantové teorie. Ke skutečnému rozmachu však došlo teprve tehdy, když byla vyvinuta teorie systémů, teorie chaosu, teorie holografického vesmíru a konstatována existence synchronicity. Dnes je dokonce jasné, že všechny tyto nauky jsou fasetami téhož - jednotné teorie pole.“

Vida, jak rozsáhlé znalosti musí dnešní badatel o spiritismu mít. Hlavní slovo má však kvantová mechanika:

„S nejzásadnějším příspěvkem přišel prof. David Bohm, významný fyzik a filosof, spolupracovník a následník Alberta Einsteina, který rozvinul teorii implikátního a explikátního řádu. Jednoduše řečeno jde o to, že hmotný svět (explikátní řád) je pouhou projekcí nehmotného světa (implikátní řád). Ten je tudíž primární, a protože je to vlastně svět idejí, plyne z toho, že myšlenka je určující silou.“

Opravdu to takhle učil slavný kvantový vědec Bohm? Nejspíš ano, poté co opustil kritickou racionalitu, viz Věda kontra iracionalita 3, závěrečná část článku O. Jelínka Kvantová mechanika a její zneužívání. Čtěme dál:

„Z toho co nám říkají výsledky transpersonální psychologie, je přitom zřejmé, že při opuštění hmotného těla (po smrti) vstupujeme právě do tohoto prostředí.“

Je ovšem míněno prostředí zmíněného Bohmova implikátního řádu, neboli nehmotný svět. Žasněme dále:

„Teorie implikátního a explikátního řádu je již potvrzena pokusy, stejně jako teorie o tom, že vesmír je uspořádán holograficky. To znamená, že v každé jeho částice je obsažen celek. S mnoha aplikacemi tohoto stavu se setkáváme v psychických projevech. Za všechny možno uvést jasnovidnost, psychometrii a mediumitu. Vnější výrazem holografického uspořádání vesmíru je synchronicita. Jedině díky ní lze smysluplně používat jakékoli (někdy skutečně roztodivné) vědecké techniky.“

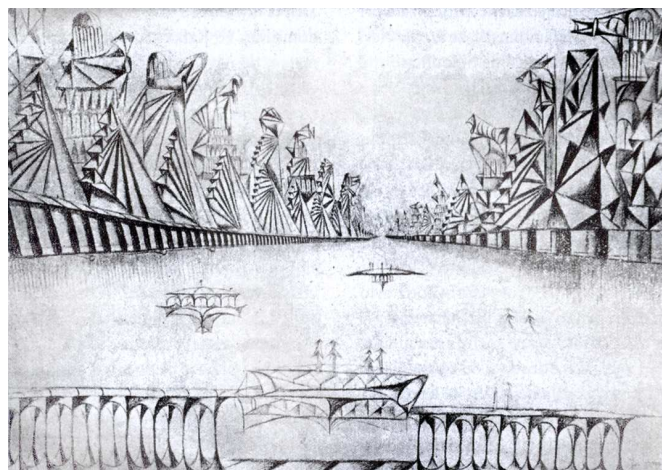
Je tedy snad konečně jasné, že nad smyslovým vnímáním má vrch vnímání nadmyslové:

„Do jeho sféry patří nejen jevy jako telepatie a jasnovidnost, ale především mediální spojení, které je tudíž přirozenou formou kontaktu s nehmotným světem. O jeho samozřejmosti nejlépe vypovídá i to, že jej používají všichni, aniž by si toho byli vědomi, pokud nejsou silně mentálně zablokováni.“

Autor v tomto duchu pokračuje dál a dál. Zmiňuje se o hermetismu, nauce o čakrách, o Sheldrakově morfickém poli, o motýlím efektu, ...Cituje svoje další, v témže duchu psané knihy: Egyptská kniha mrtvých (3 díly), Hermetismus neboli Tajné učení starého Egypta, Léčme příčiny a další. Udolanému čtenáři nezbude než souhlasit s autorovým vývo-
dem:

„Pokud k tomu přičtete ještě výsledky výzkumu klinické smrti, reinkarnace a astrálního cestování, pak se zdá, že i ten nejzarytější odpůrce to již nemůže mlčky přecházet.“

Ujišťujeme Vás, pane Kozáku, že v Sisyfu Vaše dílo mlčky nepřecházíme. Například autor této recenze Vás nedávno navrhl k ocenění Bludným balvanem, přičemž se bláhově domníval, že by mohl být zlatý! Posmutněl, když příslušná komise dala přednost jinému adeptu. Smiřme se s tím, vždyt tato cena je prestižní, konkurence veliká, ale nevzdáváme to, není všemu konec.

„Přůplav na Marsu se zařízením na zachycování slunečního svitu. Mediální kresba“ Pavla Bělohorského z knihy Spiritismus.“

SBOHEM, ZDRAVÝ ROZUME!

Martin Petrásek (převzato z www.petrasek.tk)

Měl jsem možnost navštívit jeden naprosto zvláštní seminář. S pocitem určitého napětí jsem dočetl sylabus přednášek, který mne přesvědčil, že budu svědkem něčeho mimořádného. Přednášejícími měli být jistí manželé Bělousovi, vysokoškolsky vzdělaní lidé. Téma přednášek znělo: „Použití léčebné metody su jok v krizových situacích“. Mé očekávání se však naplnilo natolik, až mi mráz běhal po zádech.

Na skutečnost, že si dneska přednáší kdokoli, kdekoli a o čemkoli, jsme si již v podstatě zvykli. Přednáška, kterou jsem se rozhodl navštívit, však byla výjimečná. Konala se na akademické půdě univerzity pro její studenty a přednášející měli podle patrona daného oboru „akreditaci ministerstva“.

Fazole jsou přece ledviny!

Rada studentům, že při potížích s ledvinami stačí přes noc přilepit na hřbet ruky dvě fazole, protože svým tvarem ledviny připomínají, mě „dostala do kolen“. V podstatě každá luště-

nina, semínko anebo rostlina s názvem podobným lidskému orgánu tak zřejmě nahradí nějaký lék prověřovaný vědeckou metodou desetiletí. Nic proti bláznům, co se skutečně rozhodnout spát „jako princezny na hrášku“. Jen kdyby tato metoda od alopatických lékařských způsobů zároveň neodrazovala. Na stránkách manželů Bělousových (www.volny.cz/belousova/) jsem se dočetl: „Již tisíce lékařů a zdravotnických pracovníků všech specializací volí terapii su jok jako univerzální metodu poskytování lékařské pomoci, a to i v případech, kdy dochází k ohrožení života... Lékařská věda prakticky nemá k dispozici prostředky, kterými by mohla specificky působit na příčinu nemoci při lehkých onemocněních a při prvních projevech vážných nemocí. Zpravidla se v obou případech používají stejné lékařské preparáty, což není vždy správné. Újma na pacientově zdraví jako následek léčeni je často větší než poškození, které s sebou nese sama nemoc...“

Alternativa ano, ale...

Skutečnost, že pacient volí k lékařskému postupu také alternativní způsob léčby, je naprosto v pořádku. Dokonce i za situace, kdy za něj utratí nemalé finanční prostředky. S vědomím, že si pomáhá dvěma způsoby, že má pojistku při alopatické léčbě své nemoci, si rozhodně nemůže ublížit (jinou otázkou je míra podvodu na pacienta). I kdyby metoda byla lživá, nepravdivá anebo jen vysloveně směšná. Nikdy není možné zanedbávat placebový efekt a příznivý účinek na psychiku, který se již věky ukazuje jako nesmírně mocný. Pokud ho však alternativní cesta léčení přesvědčuje, že je jediná správná a že klasická lékařská metoda mu nepomůže tak, jak by měla, jde o nesmírně nebezpečnou a podlou záležitost.

Masáž srdce nahradí akupunktura. Dozvěděl jsem se také, že kurz je zaměřen hlavně prakticky. Na pochopení podstaty metody. Po absolvování má umožnit využít poznatky k pomoci sobě i svým blízkým, např. při bolesti hlavy, uší, zubů, silném menstruačním krvácení, bolestech páteře, kloubů, vyčerpanosti. Těž měli absolventi umět pomoci dětem při chřipkách, rýmě, oslabené imunitě, nočním pomůčováním... No naprosto úžasné! Pracovní pomůcky: poznámkový blok, psací potřeby, čajová svíčka a sirky. Aula univerzity zažila takové zaručené informace, že při nich zůstával rozum stát. Dozvěděl jsem se, že plyněk na lidské kůži doutná při teplotě 850 °C a vyzařuje infračervené paprsky, avšak na vlnových délkách, které příznivě ovlivňují lidský organismus.

Plyněk je prostě klasa

Informace, že plyněk doutná při teplotě 850 °C, hraničí s tvrzením, že první byl na Měsíci hrabě Monte Christo. Kdyby plyněk na kůži skutečně doutnal při takovéto teplotě, zřejmě bychom si odnesli velmi vážné následky. Udávaná teplota je totiž o více než půl tisícovky stupňů vyšší než teplota, při které se rozpouští olovo, a dokonce je to o 200 °C více, než je teplota tání hliníku. Těžko však říci, při jaké teplotě pak doutnají také jiné látky používané v této disciplíně. Jedno však můžu říci jistě. Pořádně na zadek dostává snaha vědců o solidní popis přírodních procesů. Vždy se totiž najde někdo, kdo se jejich snažení vysměje.

Hlavně držte palec vzhůru

Celý den byl v podstatě věnován akupunktuře. Ovšem od té klasické, alopatické a lékařsky přijímané verze akupunktury se přednášení podstatně lišilo. Nespočetněkrát vyvrácené hypotézy o existenci meridiánových drah byly tažným zařízením celé mašinerie blábolů o zcela jistě a „vědecky prověřených pozitivních účincích na lidský organismus“. Šok přišel vzápětí. Po seznámení s projekcí orgánů na jednotlivá místa rukou jsme se dozvěděli, jak bezpečně zastavit nejnebezpečnější krvácení na lidském těle, krvácení z krční tepny – krkavice.

V rámci svého učení totiž manželé Bělousovi zastávali názor, že toto krvácení bezpečně zastaví stisknutím příslušného akupunkturního bodu na palci pravé ruky. Ovšem pozor. Palec musí směřovat vzhůru! Pokud by směřoval směrem dolů, mohlo by se jednat o negativní energii! Překvapení však nebralo konce. Zjistili jsme, že i zástavu srdce není třeba řešit tak invazní metodou, jakou je nepřímá masáž srdce a dýchání z úst do úst. Je to prý zbytečné. Stačí masáž srdce nahradit příslušnou masáží bodu na ruce, který je projekcí srdce. Tato skutečnost by byla úžasná, kdyby opravdu fungovala. Bezvědomí má také svůj léčebný akupunkturní protějšek. Není třeba se starat o životní funkce. Pokud prý budeme schopni masírovat projekci mozku, pak postiženému pomůžeme stejně dobře jako odborným lékařským zákrokem.

Jak rychle zabít člověka?

Možná mě mohla utěšit skutečnost, že polovina studentů těm blábolům neuvěřila. Pohled z druhé strany je však zdrcující. Musím totiž stejně tak konstatovat, že téměř polovina jim uvěřila. Za situace, kdy si uvědomím, jaká část lidí nyní chodí po tomto světě zmanipulovaná takovými extrémně nebezpečnými nesmysly, jímá mě hrůza. Skutečnost, kdy vidím člověka po absolvování tohoto kurzu, jak při dopravní nehodě podává první pomoc držení palce na ruce anebo masírováním dlaně umírajícího člověka je více než otřesná. Je-li pravdou skutečnost, že manželé Bělousovi jsou držiteli akreditace pro takovou výuku ve školských zařízeních, pak se obávám nejen o zdravý rozum absolventů kurzu, ale stejně tak i o rozum a soudnost lidí na příslušných ministerstvech a úřadech.

Hloupost je nebezpečná

Jen těžko si lze představit, kolik takových pseudoučitelů po naší zemi s příslušným glejtem chodí. A kolik je lidí vychovaných k užívání těchto anebo podobných zaručeně pravých a ověřených metod. Je sice možná pravda, že Česká asociace lékařů akupunkturistů přijala metodu su jok, vycházející z korejské přírodní medicíny, jako akupunkturní disciplínu. Uvádí se, že metodu rozpracoval korejský univerzitní profesor MUDr. Park Jae Woo a nechal si ji v Londýně licenčně zaregistrovat. Jenže jeho popis „třípočátkové meditace úsměvu“, metod su jok nebo twist (aniž bych je chtěl komentovat) je tak trochu o něčem jiném, co „učí“ manželé Bělousovi. Jejich pojetí skutečně nezachrání ani dlouhodobý půvab východních kultur a medicín. Vaši krvácející krkavici už vůbec ne. Bez ostychu si dovolím nazvat kurzy, v nichž se lidé učí dávat první pomoc scestně, jako „rychlourky zabíjení“. Setkáváme se tak s extrémním případem pavědeckého myšlení. To nejenže hrubě zpochybňuje po staletí budované poznatky o přírodě, člověku a jeho zdraví či nemoci, ale ohrožuje hloupostí a naivitou lidské životy.

SOCHAŘ SE STÁVÁ HVĚZDOU ESOTERICKÉHO NEBE

Čeněk Zlatník

Marko Pogačnik (1944) je slovinským sochařem, který dosáhl mezinárodního uznání v konceptuálním umění a land artu. Pokud by se držel ryzího umění, sotva by byl pro Sisyfos zajímavý. Asi před deseti léty však přešel k tak zvané „litopunktuře“ Země, jejímž cílem je „zhojení“ údajně zničené krajiny a jejích klíčových míst. Jde o analogii s akupunkturou člověka, o níž v našem klubu víme své. Proto nás nepřekvapuje, že ani Pogačnikova diagnostika „nemoci“ planety, ani jeho léčebné „terapie“ nemají sebemenší racionální podklad.

Pogačnikův přístup osciluje mezi uměním, religiozitou New Age a pseudovědou. Je silně ovlivněn antroposofií, taoismem, nechýbí ani křesťanské motivy. Úchvatná směsice! Pogačnik se prohlašuje za zakladatele zastřešující esoterní nauky - „geomantie“, jež má být třetím stupněm ekologie. (Poznamenejme, že běžně se geomantií rozumí metoda věštění ze zemských útvarů.) Jeho aktivity mají mezinárodní rozměr, vede semináře zabývající se „léčbou“ Země, pracuje jako poradce pro obce i firmy, přednáší svoji „geomantii“.

„Geomantické“ léčebné praktiky jsou v podstatě dvojího druhu. Zaprvé, individuálně či skupinově praktikované meditace, rituály a cvičení („uzemňovací“ nebo „hologramová“), které mají prospívat nejen Zemi, ale zejména těm, co je praktikují. Zadruhé, sochařská díla - „litopunkturní“ kamenné stély a bronzové desky. Opatřeny magickými ornamenty, tzv. „kosmogramy“, se umísťují v krajíně nebo ve městech na vybraných místech. Samotné stély by nám nemusely vadit (mohou se i líbit), kdyby se nespojovaly s mediální propagací iracionálních, protivědeckých představ. Podobně je tomu s doporučovými cviky.

Pogačnik by moc rád léčil „nemocnou“ Prahu. Požádal o povolení rozmístit na některá veřejná místa svoje stély s vytesanými „kosmogramy“. Odpovědný úřad, nevěda si s jeho projektem rady, požádal nedávno klub Sisyfos o posouzení projektu. Vyhověli jsme, posudek je zamítavý. Projektu jsme vytkli, že je nerozlučně spojen s šířením nezduodněných obav, iracionální ochranou, a že je mimoběžný naší kulturní tradici. Estetickou stránku jsme ovšem neposuzovali.

Pogačnikova popularita u nás roste, v češtině mu již vyšlo pět knih:

Elementární bytosti. Paralelní světy kolem nás, nakl. Dobra a Fontána, Praha 1999.

Cesty léčení Země, nakl. Dobra, Praha 2000.

Škola geomantie, nakl. Dobra, Praha 2000,

Systémy Země a síla Kristova, nakl. Dobra, Praha 2001

Proměny Země a osudy lidstva, nakl. Alman, Praha 2003

Otevřeme si naposled uvedenou knihu a podíváme se na „geomantii“ zblízka.

V duchu antroposofie je tu Země chápána jako kosmická duchovní bytost, která napomáhá rozvoji upadlého lidského ducha v řetězci jeho inkarnací. S tím pomáháním Země to prý začalo platit teprve od počátku nového milénia, kdy se měla naše planeta duchovně znovuzrodit. (Tohle je Pogačnikův „objev“ obohacující tradiční antroposofii, která je obrácena ku hvězdám. Rovněž křesťanům bývá Země podezřelá, a to kvůli peklu.) Nevděčný člověk však Zemi poškozuje, nejen neváženými zásahy a průmyslovými zplodinami, ale především nevhodným „materialistickým“ smýšlením a racionalistickou vědou, hluchou k duchovnu. Země pak dává svoji nelibost najevo - od varovných kruhů v obilí, přes patogenní zóny až po přírodní katastrofy.

Například, k prosincové (2004) katastrofě v Indickém oceánu Pogačnik pohotově prohlásil: „*Příliš těsný poklop jednostranného způsobu myšlení, jímž lidé po tisíciletí dusí vícedimenzionální útvar planety Země, musí na určitých místech puknout. ...Mnoho lidí obětovalo svůj život, aby cesta proměny, již se Země vydala, vedla k naplnění. ... Tato skutečnost nás zavazuje, abychom na úrovni vědomí přispěli k procesu obnovy Země.*“ (Regenerace 2005/2, s.VII)

Vraťme se ke knize Proměny Země a osudy lidstva. Jak se vlastně Pogačnik se Zemí (jako s duchovní bytostí) dorozumívá? Jak jinak než mimosmyslově. Má dar vnitřního vidění jakýchsi světelných sloupů vycházejících ze Země. Přímou rukama dokáže registrovat vědě neznámé zemské vyzářování. Virgule ani jiných podobných pomůcek patrně neuzívá. Dále, spolupracuje se svými jasnovidnými dcerami. Píše o tom:

„*Abych mohl přesně určit akupunkturní body a polohu litopunkturních kamenů, musil jsem pracovat na rozvoji své citlivosti k životním silám Země, z nichž se skládá její neviditelný geomantický organismus. Tato citlivost by mi však byla málo platná, pokud bych zároveň neporozuměl základní multidimenzionalitě krajiny. Tak jsem se přirozeně začal zajímat o geomantii, což je umění vidět Zemi jako důmyslnou kompo-*

zici skládající se z různých úrovní. Existuje v ní úroveň vitálně-energetická či éterná, emocionální, duchovní a fyzická. Po několika letech jsem začal publikovat práce o geomantii. Jde o moderní druh geomantie a můj příspěvek k tomuto oboru by byl neúplný, kdybych nepracoval společně se svými dcerami Ajrou a Anou. Mé dcery dokážou komunikovat s univerzálním vědomím, kterému jsme začali říkat andělský svět.“ (s.14)

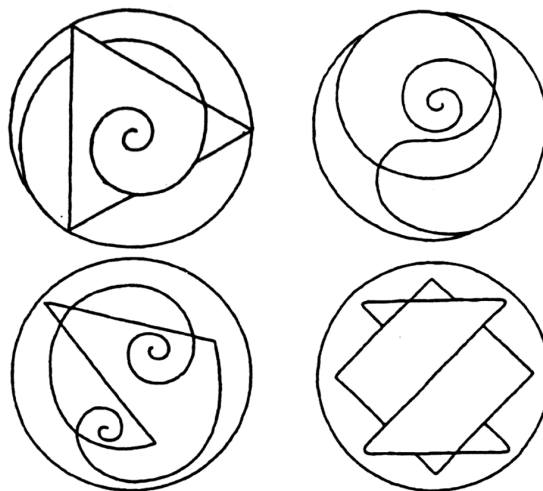
Dalším zdrojem poznání jsou mu elementární bytosti, které Zemi slouží. S některými dokáže Pogačnik přímo rozmlouvat, ba dokonce se spřátelil s jednou takovou bytostí - s duchem Juliem. Zejména ten má na Pogačnika ze skeptického pohledu zhoubný vliv, neb mu telepaticky našeptává pomluvy na adresu vědy:

„*Julius poukázal na svou autoritu, kterou má jakožto zástupce hlasu přírody, a trval na své myšlence, že biologická krajina nemůže udržovat svůj život bez „vibračního podsvětí“, což je množství bioenergetických silových polí a jiné geomantické jevy. Vědeckými poznatky současného paradigmatu jsou samozřejmě ignorovány, přesto však představují základní podmínku pohybu a dechu života.*“ (s.32)

Rovněž biblické Zjevení svatého Jana prý ukazuje na škodlivost kritického rozumu, jenom je třeba text pochopit, k čemuž opět vypomohl protivědecky naladěný Julius. Např. se v Bibli praví: „*Vtom jsem viděl jinou šelmu jak vyvstala ze země: měla dva rohy jako beránek, ale mluvila jako drak.*“ (Zj 13,11) K tomu Juliem osvícený Pogačnik: „*Druhá dravá šelma - vyvstávající ze země - představuje zatvrzelou sílu lidské racionality, která ztratila základní porozumění pro duchovní vlastnost života a hmoty. Má v úmyslu použít magické vlastnosti reálného světa, aby vytvořila civilizaci, která je odtržena od celku života.*“

Další biblický text je Pogačnikem zajímavě vykládán jako varování před používáním kreditních karet a průkazů totožnosti (s.148). „*A nutí všechny, malé i velké, bohaté i chudé, svobodné i otroky, aby měli na pravé ruce nebo na čele cejch, aby nemohl prodávat ani kupovat, kdo není označen jménem té šelmy nebo číslicí jejího jména.*“ (Zj 13,16-17).

Zastávám názor, že tu zdaleka nejde o neškodnou religiózní poezii. Fantastická, nicméně logicky ucelená nauka, mírně obohacená „vědeckými“ pojmy, vyhrožuje lidem smyšleným nebezpečím, aby vzápětí nabídla pomoc ve formě duchovních rad, fyzických cviků i ochranných hmotných předmětů. Podle dlouholetých zkušeností ze Sisyfa je část veřejnosti na podobné iracionální výzvy značně vnímavá. Oslabují kritické myšlení lidí, diskreditují vědu, otvírají prostor šarlatánům všeho druhu.

Některé kosmogramy vytvořené autorem pro jeho litopunkturní projekt v Cáchách v Německu, 1999

SYNAESTHETICI A AURA

Josef Pazdera

Pokud vidíte jak se kolem Vašich přátel tvoří záře a nebo vidíte slova láska a nenávisť v barvách, neznamená to že jste psychopatem, máte synaesthesii.

V populaci lidí má přibližně jeden ze 2000 synaesthesii. Tito lidé mají dva vjemové zážitky. Například cítí hudbu, při vnímání uměleckých děl se jim vybavují různé chutě a často vidí barvy okolo slov anebo lidí. Nová studie tak staví na hlavu víru v existenci „aury“ jako vyzařování neznámé energie. Výzkumník Jamie Ward, pracující na oddělení psychologie na University College London, popisuje v posledním čísle odborného časopisu *Cognitive Neuropsychology* příběh dívky, kterou uvádí na její přání jen jako G.W., která vidí barevné efekty. Vidí je pouze okolo objektů ke kterým má nějaký osobní citový vztah. Je člověkem, který má synaesthesii.

Tyto osoby mohou vidět i písmena slov barevně, především slova s nějakým významem. Podle emotivního vztahu k tomu co označují je mohou vidět žlutě, zeleně, modře.... G.W. například vnímá slova jako růžová nebo oranžová, pokud jsou pro ní pozitivním slovem. Například slovo „James“, a také samotného Jamese, který se jí líbí, vidí růžově.

Křesťanská mystika středověku, jakož i malíři a sochaři všech dob, zobrazují auru jako zářící, lesknoucí se světelný úkaz. Psycholog Ward to komentuje slovy: „Vidí věci jakoby byl prostor kolem nich zbarvený.“ Někdy je barva připojena dokonce k celému prostoru, když například G.W. vstoupila do pokoje, kde právě probíhala radostná oslava, měla pocit, jako by celá místnost nabrala červený nádech.

Z testovací kuchyně

Výzkumníci podrobili G.W. celé řadě testů. Pokoušeli se zjistit, zda při popisování toho co vidí nepodvádí. Pro jeden pokus si výzkumníci na ní připravili seznam jmen jejích známých a také ze slov, u kterých se již dříve zmínila, že u ní navozovaly pocit nějaké barvy. Dostala za úkol do seznamu poznamenat ke slovům barvu, kterou u jednotlivých slov pociťuje. Poté dostala jiný (kontrolní) seznam slov, s obdobnými významovými emotivně laděnými výrazy a se jmény jiných jí známých osob. Také k tomuto seznamu dostala za úkol přiřadit barvy.

Po týdnu se pokus se stejnými slovy opakovat. G.W. bezpečně přiřazovala slovům z prvního seznamu tytéž barvy, jak činila poprvé. Shoda byla 86%. U kontrolního listu se jí podařilo přiřadit barvu stejnou jako při prvním testu jen u 46% případů. U slov z prvního listu ještě po čtyřech měsících označovala stejná slova stejnými barvami v 76% případů.

Jiný test spočíval v tom, že G.W. měla za úkol vyslovit barvu, jakou ke slovu cítí, přičemž testovaná slova jí ukázala jen krátkým zábleskem na obrazovce. Aby ji zmátli, slova problikla pokaždé v jiné barvě. Reakční čas odhalil, že u G.W. synaestetická slova existují. Jestliže například slovo „James“ bylo pro ní růžové, ale na obrazovce se zobrazilo modře, její reakční čas se prodloužil. Tento efekt je pro člověka, který synaesthesii nemá, záludný a prakticky se nedá oblafnout.

Zakopaný pes je ve vedení

Výzkumníci vysvětlují synaesthesii tak, že vzniká v místě křížení nervových drah. Psycholog Simon Baron-Cohen z University of Cambridge ve Velké Británii předpokládá, že k ní postižení (obdarování?) přicházejí ještě v době, kdy mozek roste. Vzniká tehdy, když vývoj mozku neprobíhá dostatečně pečlivě. Ward předpokládá, že následkem je přestup vzruchů v místech křížení nervových drah. V podezření je

lokality kde se stýká oblast retrosplenálního kortexu, odpovědná za emoční citění a oblast označovaná jako V4, ve které se odehrává vnímání barev.

Skoro to svádí k uštěpačné poznámce na adresu výzkumníků – to to trvalo, než jste přišli na to, co telefonistky znají jako „přeslechy z linky do linky“ už dávno.

Byli malíři, jako například Giotto, kteří stáli u zrodu evropského malířství a tradice malby aury, synaestetici?

Čtení aury

Mohou lidé s touto „schopností“ být opravdovými rozpoznávací aury? Dívka o které pojednává Wardův článek, zájem o okultismus nemá. To ale neznamená, že jiní se synaesthesií, jej mít také nebudou. Zcela jistě existovali a existují lidé, kteří tyto vjemy mají a kteří sami sebe pokládají za schopné vnímat vyzařovanou energii a duševní stavy jiných. Většinou jde o to, že vidí barevné světelné efekty a předpokládají, že ty vycházejí z pozorovaných objektů. Představa, že by za to mohl jejich vlastní mozek, je jim cizí.

Richard Cytowic je neurologem z Washington DC. Synaesthesií se zabývá delší dobu a jeho vyjádření by nám mohlo pomoci chápat lidi se synaesthesií v tom smyslu, abychom v nich neviděli nějaké zrůdy a pacienty s těžkou psychickou úchylkou. Podle něj jsou emoce vždy tak trochu zkušeností se synaesthesií. Emoce máme všichni a nijak zvláštní nám nepřipadají. Dokonce i některá telefonní čísla, nebo poznávací značky aut, vnímáme jako skvělé a sympatické a také to považujeme za normální.

Synaesthesie je vnímatelná věc, kterou mnozí nedisponují. Podmínky, které k ní vedou, jsou dány při narození a není možné k nim přijít učeními nebo cvikem. Literatura o tom, jak se naučit číst auru, je tedy nesmyslem.

Obdaření synaesthesií mohou hudbu nejen slyšet ale též „cítit“, umění jim „chutná“ a jim příjemné objekty vidí v různých barvách.

Jakpak se jim asi jeví naši političtí reprezentanti?

Převzato z <http://www.osel.cz/> se souhlasem autora

*Pramen: Ward J., et al. *Cognitive Neuropsychology*, 21, 761 (2004)*

MILUJ SVŮJ ŽIVOT A NAKUPUJ

Věra Nosková

Pestré, divoké i pastelové barvy, lesk kovů a třpyt kamínků, lahvičky, obrázčky, serepetičky, laciná nápodoba Východu, bizarní úbory prodejců, těžké, nasládlé vůně hořících tyčinek, nadsazené ceny – tak vypadá esoterická pouť. A v Praze i v dalších městech následuje jedna za druhou, esoterický drobný prodej se stěhuje jako světští se svými kolotoči a střelnicemi, dokonce pestrý a kýčovitý byznys v mnohém připomíná. Jen v jednom se liší. Nejde tu kupodivu o zábavu. Okultní prodejci podvodných výrobků, natož prodavači svých přednášek, berou sami sebe vážně, duchovně a také návštěvníci se pídí po spiritualitě, věštění, odhalení skrytých sil, po amuletech a zdraví nejen fyzického těla, ale i jeho éterických a jemněhmotných podob. Také název pouti má až náboženský charakter: MILUJ SVŮJ ŽIVOT. Žádné miluj bližního svého. Tyhle akce jsou zaměřené spíše na sebestředné a také psychicky nestabilní jedince, kteří se soustřeďují na vlastní domnělé či skutečné choroby a na svůj „duchovní růst“. (Odporováno ze skutečnosti, monitorované téměř 14 let. Zvláště dámy vrhající se na podobné akce velmi často zanedbávají své partnery, rodiny...)

Akce probíhala ve dnech 17. – 19. 3. v prostorách Základní školy v ulici Rakovského, a to v Praze 4 – Modřanech. Během těchto tří dnů se ve třech tělocvičnách a čtyřech třídách vystřídalo 127 přednášek (!) včetně několika uměleckých produkcí. Hrál tu například i významný kytarista Štěpán Rak, jeho produkce byla pochopitelně nazvána kytaroterapií. Tancovalo se s bubny, bránici rozechvívaly tibetské mísy, zpívaly se mantry. Většina přednášek byla ovšem pustou okultní žvanírnou. Pro ilustraci názvy několika z nich: Etikoterapie, Ženské šamanské konstelace, Spojení s ochrannou silou Archandělů, Vývoj jemnohmotných těl člověka, Co je to tachyonová energie (viz článek o tachyonech v rubrice Z druhého břehu), Atlantské andělské léčení, Ezoterní léčení, Výuka vidění aury, práce s kyvadlem, Astrologicko – indiánský drak a jeho prognóza, Mentální psychochirurgie- podstata a možnosti. Komunikuji s Bohem, Regresní a holotropní terapie atd. Ve všech těchto prostorách se začínalo v 10.00 a maraton končil ve 22.00. Ezoterická tržnice zahajovala denně prodej v 10.00 a jela až do 18.00. Přiznávám poctivě, že jsme se přednášek nezúčastňovali. Platily se v bloku, za celý den to bylo 600,- Kč. Představte si, milí skeptici, že byste celý den poslouchali ty vymyšlenosti, zvláště když víte, že se tu vyprávějí nesmysly a pohádky právě pro ty peníze, které se z návštěvníků lačných poznání vyrazí? Jindy zase má přednáška návaznost na nabídku služeb a výrobků komického charakteru. Několik takových přednášek jsem v minulosti absolvovala, rovněž doc. Čeněk Zlatník, s kterým jsme akci monitorovali. Víme, že mnohem víc slibuje jejich název, než je schopen přednášejí „vysvětlit“, natož předvést.

Zkoukli jsme hlavně tržiště, měli jsme tu také mít zajímavé dostaveníčko – o něm později. U jednoho stánku seděla dáma pichlavých očí: vždy přítomní scientologové, nebezpečná sekta, jejíž členové by měli údajně věřit v thetany – duchovní bytosti, které se dostaly na Zemi z kosmického prostoru, jak jinak. Nabízeli Stres – test zdarma. O co jim vlastně jde? Čeněk Zlatník projevuje zájem a dostává do rukou dva lesklé kovové válečky. Hadičky z válečků vedou informace o jeho psychologickém rozpoložení do přístrojku, na něm ručička kmitne po jakémsi obloučku bez čísel, informační hodnota

odpovídá kuchyňské váze vážící dech motýla. Samozřejmě, že je náš předseda ve stresu. Co teď? Snadná pomoc. Kupte si naši knihu. Teorie od jejich zakladatele L. R. Hubbarda ale známe a víme, že krví této „aplikované náboženské filozofie“ jsou peníze, které se snaží vyrazit z většinou neinformovaných lidí jakýmkoli způsobem. Třeba pomocí fiktivního testu za následný prodej předražené knížky. Zajímavé spíše je, že tato nebezpečná společnost s vlastní tajnou službou operuje v prostorách základní školy. To vzdělávacímu systému nesluší. Jenže když ty peníze za pouhý bezpracný pronájem tak líbezně voní!

O kousek dál sedí za svým stolem s naivními letáčky dva hoši od Vesmírných lidí. Což je sekta náboženské ufologie, v jejímž středu je nejspíš nemocný člověk. Hoši nám vyprávějí o kontaktech s Plejádany, o svých vesmírných kámoších. Mám pocit, že my i oni jsme na hranici zatím tajeného, osvobodivého smíchu – vždyť je to všechno jen švanda. Ale rozcházíme se se vši vážností a odnášíme si obrázky – Čeněk kýčovitou kresbičku Semjase, vesmírné krasavice, já si vybírám svalovce z Plejád, žlutého jak citron.

Sympatická paní sedí u primitivního přístrojku, je to dáma z holistické ordinace dalšího laureáta Bludných balvanů MUDr. Jonáše. Prodávají se tu jakési potravní doplňky, vytažky z bylin. Test na přístrojku odhalí, který z preparátů potřebujete. Paní nabízí testování zdarma, pokud si vytypovaný preparát koupím, ale radím jí jinou strategii. Preparát si nekoupím, jsem totiž protivně zdravá, ale přitom zvědavá. Když mě bude testovat a kamarád mě přitom nafotí, vzbudíme rozruch, což přiláká nejspíš další zájemce. Paní se nápad zalíbí, a testuje důkladně. Opět je ve hře kovový váleček v dlani a šimrání kovovým „konektorem“ na dlani druhé. Do kovové mističky v přístrojku je vhozen testr, malá lahvička s potravním doplňkem, který by celostně vyladil nemocný orgán. Vyzvídám jak diagnostikování probíhá a paní neochotně připouští, že látka v lahvičce vyzařuje přes sklo skleničky a kov a nějak se propojuje s mým vyzařováním příslušného orgánu, záření se propojí, vymění si informace a vytlačí ručičku na stupnici bez označených hodnot. Cítím ženskou intuici (pánové prominou), že testující dáma si o přístrojku myslí své. Ale každý se nějak chceme živit. Bere jeden orgán po druhém a oznamuje mi, že všechny jsou v pořádku. Bez problému je i žlučník, který už 16 let nemám. Strojek mě zajímá. Je prý vyvinut doktorem Jonášem, zjednodušený přístroj dle Volla, a mohla bych si jej asi za 8 tisíc koupit. Cenu nemá žádnou, je to podvod.

Den před akcí mi zavolal nešťastný kolega z Novy, sháněl skeptika, který by mu něco řekl o Bludných balvanech. Někteří oslovil, ale ti ho poslali za mnou. Samozřejmě spěchal, chtěl štek natočit druhý den. Dala jsem si s televizí tedy schůzku na akci Miluj svůj svět. Ušetřím čas, a navíc chlapi uvidí některé naše minulé a jistě i budoucí laureáty. Mělo jít údajně jen o pár vět, o nic vážného, ale známe to, každá větička, kterou řeknete z obrazovky desítkám nebo stovkám tisíc lidí, může mít razanci malého výbuchu. Mladí muži přišli, obhlédli terén a začali stavět nepřehlédnutelnou kameru na vysokém stativu. Kolem halas a malinko panika v očích a myslích, jsme přeci jen mezi citlivci, ač nemívám trému, jsem rušena halasem tržiště, znejistuje mě zrudlý, blazeovaný pohled kameramana (nemůže za to, všichni fotografové a kameramani trochu pohrdají těmi, kteří se jim „producírují“ před objektivem). Cosi říkám, ale nevím co, pomáhá mi předseda. Snad to bude nakonec dobré. Přichází poplašenými esoteriky přivolaná ředitelka

Jste ve stresu. Pomůže vám jen naše kniha.zz

akce, napůl polichocená, napůl znepokojená. Je zklidňována chlapi z Novy a Čeňkem. Já zatím fotím zajímavé aktivity v okolí. Vnadná dáma s hlubokým výstřihem zjevně nabíjí unavenou paní. Vyblejsknu krásnou scénku radostně rozrušená úlovkem, když tu unavená vyskočí jako uštknutá: víte, co jste provedla?! Vzala jste nám tím bleskem energii. Lekám se. Nebudou ji chtít dámy zaplatit? Ředitelka je uklidněna a my navádíme novináře, aby si popovídali s Vesmírnými lidmi. Přenášejí si kameru ke kontaktérům a natáčí je, nasytit se nemohou. Na bláznivé tržiště zabloudil i prodejce kvalitního koření a výrobci nádherných lněných, ručně tkaných kabel. Prosté, vkusné a samozřejmě drahé. Nikdo se u nich ani nezastaví. Poctivé řemeslo tu nemá co dělat. Kupujeme pro skeptické pokusy kovové virgule, ochutnáváme vegetariánský bramborový guláš a rádi opouštíme dryáčnické místo.

Esoterické festivaly hostovaly v Základní škole, Rakovského 3136 v Modřanech, již v minulosti. Jsme přesvědčeni, že to není správné, že takové akce jsou ve zřejmém rozporu s požadavky na rozumovou výchovu. Uvedená škola (a do jisté míry školství obecně) se tím dostává před veřejností i před žáky do nepříznivého světla. Před festivalem konaným 28.10.-30.10.2004 požádal ČKS Sisyfos paní ředitelku školy, aby z těchto důvodů odstoupila od zamýšleného poskytnutí prostor školy šarlatánům.

V odpovědi paní ředitelka v podstatě souhlasila s našimi výhradami. Odmítla však porušit slovo dříve dané pořadatelům festivalu, což jsme akceptovali. Poukázala rovněž na pozitivní ekonomický přínos pro školu. Slíbila, že do budoucna konání festivalů ve škole zváží.

To bylo loni na podzim. „Školní“ festivaly zřejmě pokračují, poslední z nich jsme pečlivě monitorovali. Trvajících výhrady Sisyfa vyjadřujeme znovu, důrazněji.

POKŘTILI JSME SBORNÍK VĚDA KONTRA IRACIONALITA 3

Věra Nosková

Věda kontra iracionalita 3 je další sborník z řady knih, v níž vedou skeptici téměř nekonečnou polemiku s obory a tvrzeními, které mají rysy nepoctivosti, pavědy, šarlatánství. Obsahuje ale také články pomáhající pochopení mechanismů vědy. Předchozí jednička a dvojka vycházely v nakladatelství Academia v nákladu 1 500 kusu a bez velké reklamy se během dvou let pomalu prodaly. Tentokrát jsem se ujala vydání trojky v mém miniaturním nakladatelství, které zaručovalo těsnou spolupráci s editory i grafikem. Kniha ještě neopustila tiskárnu a už přicházely na lano@centrum.cz objednávky na jednotlivé výtisky, většinou od skeptiků žijících mimo Prahu, Sborník si ale objednávaly a objednávaly do svých knihoven také střední školy.

Dne 31. března jsme uspořádali křest Sborníku v literární kavárně knihkupectví Academia na Václavském náměstí. Tiskové oddělení AV, v osobě vždy vstřícné a ochotné paní Zuzany Bukovské rozeslalo pozvánku na křest na svůj adresář, dostala se do vědeckých ústavu a do médií. Okamžitě si o knihu napsaly Lidové noviny a ČTK, z Radiožurnálu Jana Klusáková. Svou účast na akci oznámila televize (ČT I), dostavili se tvůrci nového kvalitního pořadu Knižní svět. (Krátká reportáž z akce byla odvysílána 8. 4.) Lidovky hned následující sobotu přetiskly v příloze Věda z knihy text RNDr. Petra Jakeše Jsou zdroje surovin neomezené? Další články lze očekávat, jeden z nich například připravuje redakce Tvaru.

Jiří Grygar držel moc pěknou slavnostní řeč. Herečka Marcela Máčková (známá z hry Cestovka Inkarna) četla verše básníka a imunologa Miroslava Holuba, mladá flétnistka Alžběta Šubrťová zahrála několik skladeb.

Křest se povedl, svědomitá práce autorů sborníku Věda kontra iracionalita 3 a jeho editorů si publicitu víc než zaslouží.

(Knihu si lze objednat na adrese lano@centrum.cz)

Jeden z editorů doc. Čeněk Zlatník, nakladatelka Věra Nosková a RNDr. Jiří Grygar jsou zároveň spoluautory Sborníku

JAK JSME SE MÝLILI – VE VĚŠTĚNÍ

Věra Nosková

Sebereflexi na téma „jak jsem se mýlil ve věštění“ žádný astrolog, psychotronik či další osoba podobné obskurní profese neprovedla. Nemohou si to dovolit. Jejich řemeslo je vážné, tajemné, je duchovní povahy, zatímco srovnání jejich předpovědí s již proběhlým časem a jeho událostmi vzbuzuje smích, nevěřící úžas, despekt k jejich „umění“. Autoři konkrétních věšteckých předpovědí spoléhají na to, že jejich články, knihu po letech už nikdo číst nebude a zřejmě se ani moc nemýlí. Jsme lidé často povrchní, většinou nepozorní, tihle moderní mágové stojí jednou nohou mezi baviči, jejichž výroky netřeba podrobovat srovnávacímu studiu. U mnoha lidí ovšem zase vzbuzují respekt, zájem, je tedy žádoucí pocuchat jim trošku tu jejich auru, vztyčenou pyšně jako kohoutí hřebínek. V knize psychotronika Stanislava Brázdy a astrologa Stěpána Alexy „Co nás čeká a nemin“e předpovídají tito jasnozřivci budoucnost České republiky do konce dvacátého století. (Vydáno 1997, nakl. Formát, Praha). Hlavní předpovědi a hodnocení budoucího dění se týkají roků 1997 až 2000. Astrolog má ovšem výhled i do roku 2008. Může si to dovolit rozmáchnout se, neboť je zároveň obecně zamlženější, vyhýbá se konkrétním údajům.

Věnujme pozornost některým tvrzením **psychotronika Stanislava Brázdy**, laureáta Bl. balvanu za rok 2001:

Str.17 ...prezident Havel - nejsem přesvědčen, že by ve své funkci strávil celé funkční období, vypadá to, že se do r. 2000 chystají zásadní změny.

Str.38: ...osobně sázímna řádné volby v roce 2000

Str 49: ...na Středním východě se situace uklidní

Str.50: ...v r. 1999 určitě nehrozí voda,

.....katastrofa se týká Prahy. Půjde asi o nějaké potrubí, ...o výbuch plynu, bude to zlé

Str 50: Pohroma nás čeká v zimě 2001, kdy dojde k divokému střídání chladného a teplého počasí

Str 51: Mrzí mě to, ale na rok 1998 - na hokejový turnaj století v Naganu mi nic hezkého nevychází

Str 67: V průběhu roku 1998 velmi pravděpodobně dojde ke změně na postu papeže; příští papež bude pocházet z ČR.

...V r. 1998 dojde k nerozsáhlé jaderné katastrofě;

...Kolem roku 1999 ... bude nalezen lék na AIDS.

...Vesmírná loď s lidskou posádkou přistane na Marsu v roce 2010.

...Princ Charles se velmi pravděpodobně stane v roce 2000 králem.

...Vl. Mečiar vyhraje příští volby...1998/99 a vyvolá vážné problémy s Maďarskem.

Astrolog Stěpán Alexa se ohání zatměním Slunce v roce 1999. Straší:

Str 107:...úkaz nevěstí nic příznivého

Str.110: ...nepokoje ve společnosti; katastrofálně se zvýší úmrtnost. Častá neštěstí či katastrofy

Str.113: ...sluneční eklipsa v samém závěru tisíciletí představuje ... zánik monarchií v Evropě. Nejvíce bude zřejmě postižena Velká Británie

Str 120: Sporty - fotbal a hokej. Do konce století náš sport na tomto poli nezaznamená výrazný úspěch (připomínám, že výrok vyšel v roce 1997)

Cena blábolivého dílka na knižních pultech byla 159,- Kč. V levných knihách byla a snad ještě je k sehnání za 19,- Kč.

Z DRUHÉHO BŘEHU

MILUJU TACHYON A DĚKUJU PRODEJČŮM

Co to je tachyonová energie?

(Autor neuveden. Kráceno. Styl jazyka zachován.)

Je to všudypřítomná energie rychlejší než světlo, která nemá žádnou frekvenci, má informace ke všem frekvencím, nepodléhá gravitaci a má vlastní inteligenci. Tato energie má tvar vyjádřený částicemi, které vědci v 60. letech minulého století nazvali TACHYONY. Všechny věci a bytosti se skládají z částic – molekul, atomů, elektronů atd. Tyto částice kmitají po určitých drahách a vytvářejí silová energoinformační pole. Tato pole vědci nazvali Subtilní Organizující Energetická Pole, zkráceně SOEP. Jsou zodpovědná za vznik, vývoj a udržení všech tvarů na planetě, mají vlastní inteligenci a existují těsně pod rychlostí světla.

Zjednodušeně řečeno, SOEP rovná se aura, v ní se nachází mentální a emocionální tělo, kde se v důsledku negativních myšlenek a emocí, které přetrvávají v naší mysli dlouhou dobu, vytvářejí poruchy na jemněhmotných tělech orgánů, které sestupují až do našeho fyzického těla, které vidíme a můžeme si na něj sáhnout. To způsobí nemoc na našem fyzickém orgánu. Změníme-li naše myšlenky a emoce na pozitivní, dojde v jemnohmotném těle k uzdravení a spouští se samoléčebný proces, který prostupuje až do fyzického těla.

Tachyonová energie - nové paradigma celistvého zdraví

Abychom dokázali ocenit a skutečně pochopit principy léčení s tachyonem, pomůžeme nám krátce pohlédnout na teorie

vibračního léčení holistické medicíny. Vibrační přístup obsahuje takové terapie, jako jsou orgonová terapie, terapie magnetickým polem, radionika, biorezonanční terapie, fotonová energie, homeopatie, léčebná práce s posvátnou geometrií, terapie s krystaly a barevná terapie, Bachova květová terapie, elixýry z drahokamů, zvuková terapie, využívání protiběžných elektrických cívek, práce s negativními ionty nebo neutriny, kvarky nebo jinými částicemi a mnoha dalšími frekvencemi, které jsou ještě komplikovanější díky individualizovaným kmitočtům a pravotočivým nebo levotočivým, pozitivním, negativním nebo neutrálním rotacím.

Všechny tyto metody se zakládají na jednom společném principu. V energetickém kontinuu našich subtilních těl se mohou na jakékoli frekvenční úrovni projevit blokády. Tyto blokády potom způsobují zdravotní problémy.

Pokud se energie s určitými frekvencemi správně použijí, může to vést k vynikajícím výsledkům, za předpokladu, že člověk ví, jaké frekvence používá a jak dlouho. Všechny tyto metody však mají tři významné nevýhody, které jsou nevyhnutelné: Působení energií s určitými frekvencemi tak, jak jsou využívány ve vibrační medicíně, je omezeno pásmovým rozpětím těchto frekvencí. Například fotonová energie bývá popisována jako balíčky světelné energie. Vědci tento koncept používají, aby se odvolali na aspekt světelných částic. Většina lidí existuje v rozděleném horizontálním energetickém systému. Vertikalizací našeho energetického proudění můžeme do-

sáhnout zrychlení změny našeho vědomí. Využití zvláštního tachyonizovaného výrobku, přívěsku Vortex, nabízí možnost, jak se do vertikálního stavu dostat. Mnoha lidem to následně umožňuje využít předností vertikality. Pro duchovní hledače je to spása. Pokud jsme ve vertikálním stavu, cítíme se během dne více „napojení“, více v souladu s kosmickým procesem.

Cesta Davida Wagnera objevitele tachyonů

Jednoho dne, když bylo Davidovi 28 let, obdržel při ranní meditaci poselství: „Dnes se stane něco, co tvůj život navždy změní. Nezapomeň, že je to pro tvoje dobro!“ David byl nadšený. Přijde na to, jak mohou lidé zůstat vertikální? Nebo učiní nějaký jiný vzrušující objev? Možná dokončí svůj stroj, který má pracovat s energií rychlejší než světlo - nebo objeví ještě lepší metodu zacházení s elektromagnetickými poli! Ať tomu mělo být jakkoli, byl to ráno mimořádně vzrušený a optimistický. Později stěhoval se zástupcem ředitele firmy do své kanceláře těžkou skříň. Skříň na něj spadla a zlomila mu tři obratle. O několik okamžiků později celý zástup mužů a žen skříň zvedl a Davida vysvobodil. Ležel s hroznými bolestmi na zemi a přesto se musel smát, když se ho jeho kamarád zeptal: „Je to tohle?“ David najednou věděl, že odpověď zní „ano“. Zranění bylo tak vážné, že čtrnáct ortopedických chirurgů bylo u konce s rozumem.

Jednoho dne ve stavu hluboké meditace dokonce zpochybňoval smysl své existence. Přemýšlel o životě a čekal až pochopí, proč tato nehoda byla „pro jeho dobro“. Před svým vnitřním zrakem jasně a zřetelně viděl, jak se mohou přírodní substance na submolekulární úrovni nově strukturovat, takže jsou schopny se stát vodiči tachyonové energie. Byla toto ta odpověď? Byla to odpověď a tento proces byl později nazván „tachyonizování“.

Tachyonizované substance jsou důležitým příspěvkem k celostnímu léčení a duchovnímu probuzení. Jakmile byl dokončen první stroj na tachyonizování, začal David experimentovat s tachyonizovanými substancemi. Příkládal je na svá zraněná záda a cítil jejich léčivé působení. David sám sebe po šest měsíců stále léčil tachyonem, si uvědomil, co jeho vynález znamená pro svět. Vynalezl tachyonizační proces, který přeměňuje přirozené materiály v tachyonové antény a také vymyslel jedinečný zdroj informací Quality of One. Podařilo se mu, jako doposud jedinému člověku, napojit se na tachyonové energetické pole a využívat tak své tachyonizované antény pro holistickou zdravotní péči a pro rozvoj lidského vědomí. David přednáší po celém světě. Jeho neuvěřitelné pochopení podstaty věcí vede mnoho lidí k realizaci svého vlastního potenciálu.

Zkušenosti s tachyony

(Z mnoha „děkovných dopisů“ vybírám nejveselejší, od jakéhosi vděčného muže jménem Garry Fields.)

„Od té doby, co používám tachyonizované materiály, mám více energie a jsem bdělejší. Cítím se silněji spojen se Vším, Co Je a cítím opravdovou lásku a náklonnost ke všem živým bytostem. Tachyon zmírnil bolesti zad mojí babičky, artritidu mé tety a vyléčil mému příteli syndrom karpálního tunelu. Miluji tachyon a děkuji vám všem, kdo tyto produkty prodáváte.“

Pod tlačítkem Tachyonizované produkty jsou nabídky léčivých produktů bizarních podob:

Tachyonizovaný hvězdný prach se přidává do barev při malování stěn, z místnosti prý vytvoří „útočiště plné blaha“.

Tachyonizovaná pružná čelenka Deluxe harmonizuje práci obou polovin mozku a je nápomocná pro meditaci a intelektuální práci. Významně přispívá k soustředění a zmírňuje únavu. Tachyonizovaná nabíječka vody: Nabíjení vody ta-

chyonovou anténou zvyšuje její energii na plnou životní sílu s navýšením vitality subtlích energetických polí. Tachyonizovaný osobní kokon - TOK vás zahálí do trojrozměrného pole tachyonové životní energie. Speciální umístění jednotlivých prvků kokonu vytváří velice silný směrový tok tachyonového záření, které napomáhá ke skutečné rovnováze a transformaci. Tento zážitek podporuje sjednocení energií fyzických, mentálních, emocionálních a spirituálních těl. To vede ke klidu a vnitřní čistotě. Nejde jen o skvělý pocit, ale dojde také k zesílení jakýchkoliv hojivých procesů, které jsou potřeba na libovolné úrovni vašeho bytí. Tachyonizovaná deka - pobyt na dece uvolňuje duševní napětí, zvyšuje intuici a prohlubuje meditaci, celé tělo se doslova koupe v tachyonovém poli. Deky je vyrobena z dutého vlákna a je možné ji prát ručně.

Marketink aneb síťový prodej

Na webových stránkách se dozvíte o „síle a prospěšnosti síťového marketingu firmy Advanced Tachyon Technologies“. Je vám vysvětleno, že dává každému příležitost využít moc Metcalfova zákona, pokud se jím bude řídit. Chcete-li tuto moc využít, musíte získat někoho, jako jste vy sami. Jakmile jste dva, vaše ekonomická moc je umocněna na druhou. Jakmile jste tři, hodnota vaší sítě vzroste ze 4 na 9. Když každý z těch dvou lidí, které jste přivedli do marketingové sítě, přivede další dva lidi, ekonomická hodnota sítě začne vypadat jako raketa startující na měsíc. Přestáváte být zaměstnancem a stáváte se členem systému, který dobře postavený způsobí, že už nemusíte pracovat pro peníze, ale peníze pracují pro vás. Důležité je tedy vložit čas a energii do její stavby, v začátcích se o ni dobře starat, a pak sbírat plody své práce. Ale pokud nějaké mají být - musíte pomoci lidem ve své síti, aby opustili myšlení a pocity zaměstnance, a naučili se myslet jako myslí bohatí lidé.

Webové stránky sedm-paprsku jsou nenápadně doplněny tímto upozorněním:

K odstranění jakýchkoliv zdravotních potíží doporučujeme, aby čtenáři nejdříve vyhledali kvalifikovaného lékaře. Doporučujeme zůstat pod lékařským dohledem v případě jakýchkoliv závažných zdravotních problémů.

(převzato z www.sedm-paprsku.cz)

Matematik doc. Čeněk Zlatník k tachyonům podotýká:

Ve fyzice může mít smysl vymyšlet nové částice, dedukcí z jejich vlastností lze napomoci objevu. Může se ovšem ukázat, že příroda takové částice nepotřebuje. To je zřejmě případ tachyonů (z řec. tachys= rychlý). Hypotetické tachyony se mají pohybovat vždy nadsvětelnou rychlostí. To nemusí být v rozporu s Einsteinovou relativitou. Připomeňme, že podle speciální teorie relativity částice s nenulovou klidovou hmotností (nukleon, elektron...) se pohybují rychlostí menší než je rychlost světla ve vakuu c , v závislosti na rychlosti pozorovatele. Částice s nulovou klidovou hmotností (foton, neutrino) se pohybují vždy rychlostí světla c . Tachyony mají mít klidovou hmotnost imaginární, neboť její kvadrát vychází záporný. Další podivnosti: Pokud bychom tachyonům přidávali energii, zpomalovaly by se až k mezní světelné rychlosti c a naopak, pokud bychom je brzdili, zrychlovaly by se! Pokud by tachyony přenášely informace, porušovala by se běžná kauzalita - o výstřelu z pistole by nás mohly informovat dříve, než byl stisknut kohoutek. O tachyonech se hovoří asi 40 let, jejich reálná existence ale nebyla ani v náznaku prokázána. Podrobněji o tachyonech např.: <http://www.vscht.cz/mat/Pavel.Pokorny/physics/tachyons.html>. Takže výše zmíněný David Wagner opomenul „maličkost“ – řádně publikovat svůj objev, neminula by ho Nobelova cena. Vážně řečeno, tachyonové pohádky ohlupují veřejnost.

Skeptické nakladatelství

Protože ČKS Sisyfos je občanským sdružením a nemůže tedy podnikat, založila Věra Nosková především pro potřeby našeho Klubu malé nakladatelství. Nese její jméno jen proto, že jí to bylo doporučeno na živnostenském úřadě, vymyšlené jméno nakladatelství – značka se totiž musí zaregistrovat a zaplatit nemalou částkou. Pro nakladatelství které vydává v průměru dvě knížky ročně je to luxus. Kromě víceméně skeptické literatury, vydala V. N. také dvě své prozaické knihy. Všechny knížky tohoto svépomocného nakladatelství jsou ještě k máni, u starších titulů už jen zbytky, jednotlivé tituly si lze objednat na elektronické adrese lano@centrum.cz. Knihy lze poslat poštou, v tom případě se připočítává 30,- Kč za poštovné a balné (tato přírážka je stejná i v případě, kdy je v jednom balíčku knížek víc - do 2 kg celkové váhy).

Nakladatelství nabízí:

Je to hustý – Věra Nosková (fejetony a povídky) - 2003

Utopený Archimedes - Malý alternativní slovník - Vojtěch Mornstein - 2003

Alternativní bajky - Miroslav Kutílek + UGO Sato (japonský grafik) sarkastické bajky - 2003

Bereme co je - Věra Nosková (román) - 2005

Věra kontra iracionalita 3 - texty zpracovaných přednášek Českého klubu skeptiků Sisyfos - 2005

Režijní ceny:

Je to hustý – 70,- Kč

Utopený Archimedes – 50,- Kč

Alternativní bajky – 50,- Kč

Bereme co je – 120,- Kč

Věda kontra iracionalita – 120,- Kč

Příhlášku vyplňte čitelně hůlkovým písmem. Pokud nechcete strážat do Zpravodaje, přihlášku si okopírujte.

Přihlašuji se na SKEPTIKON – 2. Celostátní setkání Českého klubu skeptiků Sisyfos

Titul, jméno a příjmení:

Adresa:

Telefon:

Mobil:

E-mail:

Počet návštěvníků SKEPTIKONU, kteří přijedou se mnou jako hosté:

Způsob dopravy:

Požaduji ubytování (z pátku na sobotu, ze soboty na neděli, žádné):

Poznámka:

Datum a podpis:

V červnu se bude konat druhý Skeptikon

Také v tomto roce, kdy Český klub skeptiků Sisyfos slaví desáté výročí své existence, se bude konat Skeptikon, celostátní setkání členů Sisyfos. Tentokrát v Kamenici nad Lipou. Vítání jsou všichni členové včetně rodinných příslušníků či přátel, novináři a příznivci skeptického hnutí.

Datum a místo konání: 17. - 19. června 2005, Kamenice nad Lipou - <http://www.kamenicenl.cz>

Ubytování bude zajištěno v místním internátu - cena do 160,- Kč na osobu a noc

Vyplněnou přihlášku zašlete laskavě e-mailem na adresu ok1-dub(zavináč)volny(tečka)cz nebo poštou na adresu Miroslav Najman, Kladenská 117, 273 01 Kamenné Žehrovice. Všechny došlé přihlášky budou potvrzeny a přihlášeným budou zaslány průběžné informace o organizaci Skeptikonu.

Přednášky cyklu Věda kontra iracionalita:

Konají se tradičně v budově Akademie věd na Národní třídě v Praze 1, a to v místnosti 206 od 17 h. Po přednáškách následuje diskuze.

27. 4. – středa: ing. Tomáš Příbyl (konzultant a publicista v oblasti kosmonautiky a informační bezpečnosti): Důkazy a “důkazy”, pravda a “pravda”.

Byli lidé opravdu na Měsíci nebo šlo pouze o pečlivě připravený podvod na americkou a světovou veřejnost, který je možné odhalit pomocí některých nedokonalostí a nepřesností v provedení?

Milan Halousek (Pardubice, technik výstavby sítě Českého Telecomu, a.s., člen České astronomické společnosti): Hrdinové nebo podvodníci?

Dvanáct amerických astronautů se procházelo po Měsíci. Další desítky pilotů se na programu Apollo podíleli. Jsou to skutečně podvodníci, kteří se propůjčili k největší lži v historii lidstva?

18. 5. středa: Doc. RNDr. Zbyněk Roček, DrSc.(paleontolog, zoolog): Po stopách zvířat, která už dávno vymřela.

POKRAČUJÍ STŘEDY!

Přednášky Věda kontra iracionalita budou od září 2005 do května 2006 každou třetí středu v měsíci. Čas a místo zůstává beze změny. Podzimní termíny přednášek jsou: 21. září, 19. října, 16. listopadu a 21. prosince.

✂ Zpravodaj Sisyfos – neperiodický bulletin občanského sdružení SISYFOS – Českého klubu skeptiků, členu evropského sdružení ECSO (European Council of Skeptical Organisations) a světového sdružení CSICOP (Committee for the Scientific Investigation of the Claims of the Paranormal). Zapsán do evidence periodického tisku MKČR pod číslem MKČR E 11208

✂ Kontaktní adresa Českého klubu skeptiků:
Věra Nosková, U studánky 18, 170 00 Praha 7
e-mail: lano@centrum.cz

✂ Běžný účet u České spořitelny, Praha 2, číslo 9161329, kód banky 0800.

✂ Adresa na internetu: <http://www.sisyfos.cz>

✂ Zpravodaj Sisyfos, číslo 1/2005 – vyšlo v dubnu 2005. Připravila Věra Nosková. Redakční rada: Věra Nosková, Petr Brodský, Čeněk Zlatník.

✂ Grafická úprava: Jiří Nosek, www.photomorgana.cz

✂ Tiskárna VS Praha- Pankrác, www.sweb.cz/vstisk

✂ Příspěvky do Zpravodaje Sisyfos pošlete na adresu: Věra Nosková, U studánky 18, Praha 7, 170 00. Lze je též zaslat i s diakritikou na e-mail: lano@centrum.cz